

ZAKON

O DOHODNINI (ZDoh-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja dohodnine.

(2) Dohodnina je davek od dohodkov fizičnih oseb.

2. člen (uporaba zakona)

Dohodnina se ugotavlja po določbah zakona, ki velja na dan 1. januarja leta, za katero se dohodnina odmerja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

3. člen (pripadnost dohodnine)

Dohodnina je prihodek državnega proračuna, če ni z zakonom drugače določeno.

II. ZAVEZANEC ZA DOHODNINO IN OBSEG DAVČNE OBVEZNOSTI

4. člen (zavezanec za dohodnino)

Zavezanec in zavezanka za dohodnino je fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).

5. člen (obseg davčne obveznosti)

(1) Rezident in rezidentka (v nadaljnjem besedilu: rezident) je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) in od vseh dohodkov, ki imajo vir izven Slovenije.

(2) Nerezident in nerezidentka (v nadaljnjem besedilu: nerezident) je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji.

1. Rezidentstvo

6. člen (rezident)

Zavezanec je rezident Slovenije v kateremkoli času v davčnem letu, če v tem času izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

- ima uradno prijavljeno stalno prebivališče v Sloveniji;
- biva izven Slovenije zaradi zaposlitve v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji Republike Slovenije ali misiji Republike Slovenije pri Evropski komisiji, kot javni uslužbenec z diplomatskim ali konzularnim statusom, ali je zakonec ali vzdrževani družinski član takega javnega uslužbenca in prebiva s to osebo;
- je bil rezident Slovenije v kateremkoli obdobju preteklega ali tekočega leta in biva izven Slovenije zaradi zaposlitve:
 - v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji Republike Slovenije ali misiji Republike Slovenije pri Evropski komisiji, kot javni uslužbenec v tehnični ali administrativni funkciji,

- brez diplomatskega ali konzularnega statusa;
- kot javni uslužbenec ali funkcionar v državnem organu ali organu lokalne skupnosti, in sicer v državi, ki na podlagi vzajemnosti takega uslužbenca ne šteje za svojega rezidenta;
- kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu ali Evropski investicijski banki, ali je zakonec, ki ni zaposlen in ne opravlja dejavnosti, ali vzdrževan otrok takega uslužbenca in prebiva s to osebo;
- ima svoje običajno bivališče ali središče svojih osebnih in ekonomskih interesov v Sloveniji, ali
- je v kateremkoli času v davčnem letu prisoten v Sloveniji skupno več kot 183 dni.

7. člen (nerezident)

(1) Ne glede na 6. člen tega zakona, je zavezanec nerezident, če izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

- opravlja delo kot oseba z diplomatskim ali konzularnim statusom v Sloveniji v diplomatskem predstavništvu, konzulatu ali mednarodni misiji skupine tujih držav ali tuje države, ali je zakonec ali vzdrževani družinski član take osebe in prebiva s to osebo, če ni slovenski državljan;
- bi postal rezident samo zaradi opravljanja dela kot funkcionar, strokovnjak ali uslužbenec mednarodne organizacije, če ni slovenski državljan;
- bi postal rezident samo zaradi zaposlitve:
 - v diplomatskem predstavništvu, konzulatu ali mednarodni misiji tuje države v Sloveniji kot javni uslužbenec v tehnični ali administrativni funkciji brez diplomatskega ali konzularnega statusa in ni slovenski državljan;
 - kot uslužbenec tuje države v Sloveniji v funkciji, ki ni diplomatska, konzularna ali mednarodna, pod pogojem, da ta tuja država na podlagi vzajemnosti podobnega uslužbenca Republike Slovenije ne šteje za svojega rezidenta;
 - kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu ali Evropski investicijski banki, v Sloveniji;
- je fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
 - bo bivala v Sloveniji izključno zaradi zaposlitve kot tuj strokovnjak za dela, za katera v Sloveniji ni dovolj ustreznega kadra,
 - ni bila rezident v kateremkoli času petih let pred prihodom v Slovenijo,
 - ni lastnik nepremičnine v Sloveniji in
 - bo bivala v Sloveniji skupno manj kot 365 dni;
- je fizična oseba, ki biva v Sloveniji izključno zaradi študija ali zdravljenja.

(2) O izpolnjevanju pogojev iz 4. točke prvega odstavka tega člena odloči pristojni davčni organ in o tem osebi izda pisno potrdilo.

2. Vir dohodka

8. člen (splošno o virih dohodka)

Dohodek ima vir v Sloveniji, če je po katerikoli od določb tega poglavja mogoče določiti vir dohodka v Sloveniji.

9. člen (vir dohodka iz zaposlitve in iz opravljanja storitev in poslov)

Dohodek iz zaposlitve in dohodek iz opravljanja storitev in poslov imata vir v Sloveniji, če se zaposlitev izvaja ali storitev oziroma posel opravi v Sloveniji.

10. člen

(vir dohodka, če je dohodek izplačal rezident ali poslovna enota nerezidenta v Sloveniji)

(1) Dohodki imajo vir v Sloveniji, če je dohodek izplačala ali ji je bil zaračunan, oseba, ki je rezident po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ali poslovna enota nerezidenta po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in sicer:

1. dohodek iz zaposlitve in dohodek iz opravljanja storitev in poslov, če se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove rezidenta ali poslovne enote nerezidenta iz virov dohodka znotraj Slovenije ali bi bil odbitna postavka, če bi rezident ali poslovna enota nerezidenta bil zavezanec oziroma ne bi bil oproščen dohodnine ali davka od dohodkov pravnih oseb;
2. dohodek, izplačan delojemalcem, tudi članom uprave, članom nadzornih svetov ali drugim osebam, ki opravljajo podobno funkcijo, iz dobička;
3. pokojnine in drugi dohodki iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja;
4. dividende;
5. obresti, dohodek iz prenosa premoženjske pravice in dohodek iz oddajanja premoženja v najem, razen v primeru, če je dohodek izplačala poslovna enota izven Slovenije in se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodka pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove, ki pripada poslovni enoti izven Slovenije;
6. vsak drug dohodek, za katerega ni mogoče določiti vira po 9., 11. do 14. členu ali po drugih določbah tega člena, razen v primeru, če je dohodek izplačala poslovna enota izven Slovenije in se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodka pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove, ki pripada poslovni enoti izven Slovenije.

(2) Za poslovno enoto nerezidenta po tem zakonu se šteje poslovna enota nerezidenta, določena z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

11. člen

(vir dohodka iz opravljanja dejavnosti)

(1) Dohodek, ki ga pridobi rezident z opravljanjem dejavnosti, ima vir v Sloveniji, razen dohodka, ki ga pridobi z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote v tujini.

(2) Dohodek, ki ga pridobi nerezident z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(3) Šteje se, da je dohodek od premičnin, ki so del poslovnega premoženja poslovne enote, vključno z dohodkom od odtujitve te poslovne enote, pridobljen z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote.

12. člen

(vir dohodka od nepremičnin in od dohodka iz kmetijske in gozdarske dejavnosti)

(1) Dohodek od nepremičnine in pravic na nepremičnini, vključno z dobičkom iz kapitala od odsvojitve nepremičnine, ki je v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(2) Dobitek iz kapitala od odsvojitve nepremičnine iz prvega odstavka tega člena je tudi dobiček iz kapitala od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot 50% vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji.

(3) Dohodek iz kmetijske in gozdarske dejavnosti, ki se opravlja na zemljiščih, ki so v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

13. člen

(vir dohodka od vrednostnih papirjev in lastniških deležev)

Dohodki od:

1. vrednostnih papirjev in pravic iz vrednostnih papirjev, ki jih izdajo:
 - a) Republika Slovenija, Banka Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti,
 - b) gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji, in
2. lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z njihovo odsvojitvijo, imajo vir v Sloveniji.

14. člen

(vir dohodka iz vzajemnih skladov)

Dohodek iz vzajemnega sklada ima vir v Sloveniji, če vzajemni sklad upravlja družba za upravljanje, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

III. PREDMET OBDAVČITVE

15. člen

(predmet obdavčitve)

(1) Z dohodnino so obdavčeni dohodki fizične osebe, ki so bili pridobljeni oziroma doseženi v davčnem letu, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Dohodki so vsi dohodki in dobički, ne glede na vrsto, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Za dohodek po tem zakonu se šteje vsako izplačilo oziroma prejem dohodka, ne glede na obliko, v kateri je izplačan oziroma prejet.

(4) Dohodek, prejet v naravi, se določi na podlagi primerljive tržne cene, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Dohodek je pridobljen oziroma dosežen v davčnem letu, v katerem je prejet, če ni s tem zakonom drugače določeno. Šteje se, da je dohodek prejet, ko je izplačan fizični osebi ali je kako drugače dan na razpolago fizični osebi.

16. člen

(splošna pravila)

(1) V primeru transakcij in izplačil dohodkov med povezanimi osebami se kot podlaga za ugotovitev višine dohodka uporabljajo primerljive tržne cene.

(2) Metode za določanje primerljive tržne cene so določene z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(3) Povezana oseba po tem zakonu je družinski član ali katerakoli oseba, ki jo nadzira ali običajno nadzira zavezanec. Za družinskega člana se šteje zakonec zavezanca, prednik ali potomec zavezanca ali njegovega zakonca, zakonec prednika ali potomca zavezanca ali njegovega zakonca, bratje in sestre oziroma polbratje in polsestre ter posvojenci in posvojitelji. Za zakonca se šteje tudi oseba, ki živi z zavezancem v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi

in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo. Šteje se, da oseba nadzira drugo osebo, kadar ima lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25% v obliki vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice na podlagi lastniških deležev v konkretni osebi. Za namene določitve nadzora se šteje, da ima določena oseba v lasti vse lastniške deleže, ki jih ima neposredno ali posredno v lasti katerakoli oseba, ki je povezana s to določeno osebo.

(4) Če je pravica do dohodka prenesena na drugo osebo, se šteje, da je prejemnik tega dohodka oseba, ki je navedeno pravico prenesla, razen v primeru, če je hkrati opravljen tudi neomejen in nepreklicen prenos premoženja, ki je vir dohodka iz navedenega premoženja, na drugo osebo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Dohodek iz premoženja vzdrževanega otroka do 18. leta starosti se prišteva k dohodku tistega od staršev, ki za navedenega otroka uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževanega družinskega člana, ali tistemu od staršev, ki ima višje dohodke, če nobeden od staršev ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega otroka.

(6) Pridobljeni dohodek in nastali stroški v tuji valuti se preračunajo v tolarje po srednjem tečaju Banke Slovenije. Preračun se opravi na dan pridobitve dohodka oziroma nastanka stroškov, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(7) Za družinskega člana iz 4. točke prvega odstavka 25. člena, iz 27. člena, iz šestega odstavka 79. člena ter iz tretjega odstavka 90. člena tega zakona se šteje zakonec zavezanca ali oseba, s katero zavezanec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, otrok, posvojenec in pastorek zavezanca ali otrok osebe, s katero zavezanec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza ter starši in posvojitelji zavezanca.

(8) Dohodek, prejet v naravi, se poveča s koeficientom davčnega odtegljaja, če:

1. v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek, obstaja obveznost obračuna, odtegnitve in plačila davčnega odtegljaja od tega dohodka, in
2. ni drugega dohodka zavezanca prejetega v denarju pri izplačevalcu dohodka v naravi ali ta ni zadosten, da bi se od tega dohodka lahko odtegnil in plačal davčni odtegljaj od dohodka v naravi.

17. člen (dohodek)

Dohodki po tem zakonu so:

1. dohodek iz zaposlitve, ki vključuje tudi dohodek iz opravljanja storitev, razen dohodka iz opravljanja storitev, ki se šteje za dohodek iz 2. točke tega člena,
2. dohodek iz dejavnosti,
3. dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti,
4. dohodek iz premoženja,
5. dobiček iz kapitala,
6. drugi dohodki.

18. člen (pravila določanja dohodka)

(1) Pri opredeljevanju ali je posamezni dohodek iz zaposlitve ali dohodek iz dejavnosti, se uporabljajo kriteriji, na podlagi katerih se določi, ali posamezna fizična oseba nastopa v odvisnem ali v neodvisnem razmerju pri opravljanju dela ali storitev. Pri opredeljevanju narave razmerja se izhaja iz naslednjih kriterijev:

1. nadzor in navodila v zvezi z opravljanjem dela ali storitev,

2. osebno opravljanje dela ali storitev,
 3. zagotavljanje sredstev in pogojev za opravljanje dela ali storitev,
 4. prevzemanje finančnih in drugih tveganj ter odgovornosti v zvezi z opravljanjem dela ali storitev,
 5. način opravljanja dela ali storitev ter način plačila,
 6. pravica do odstopa od pogodbe in prevzemanje odgovornosti v zvezi s tem,
 7. neposredna udeležba na dobičku ali izgubi, izhajajoči iz opravljanja dela ali storitev,
- ki se uporabijo na podlagi dejstev in okoliščin posameznega primera.

(2) Če posamezni dohodek zavezanca izvira delno iz zaposlitve in delno iz prenosa premoženjske pravice, se šteje, da je v celoti dohodek iz zaposlitve.

(3) Če posamezni dohodek zavezanca izvira delno iz dejavnosti in delno iz prenosa premoženjske pravice, se šteje, da je v celoti dohodek iz dejavnosti.

19. člen (kaj se ne šteje za dohodek po tem zakonu)

Ne glede na 17. člen tega zakona se za dohodke fizične osebe po tem zakonu ne štejejo:

1. dediščine in volila, razen tistih, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 33. člena tega zakona;
2. darila, prejeta od fizične osebe, ki ni delodajalec prejemnika (ali z delodajalcem povezana oseba) ali delodajalec osebe, ki je povezana s prejemnikom, razen daril, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 33. člena tega zakona;
3. dobitki od iger na srečo po zakonu, ki ureja igre na srečo;
4. izplačila, ki jih prejme fizična oseba na podlagi zavarovanja za primer bolezni, poškodbe ali invalidnosti, katerega zakon, ki ureja zavarovalništvo, ne določa kot obvezno zavarovanje, ali izplačila na podlagi zavarovanja za škodo, povzročeno na osebnem premoženju, in za škodo v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 57. členu tega zakona;
5. sredstva ali dobički, ki jih pridobi fizična oseba na podlagi prenosov sredstev med svojim podjetjem, v katerem samostojno opravlja dejavnost, in svojim gospodinjstvom ali na podlagi prenehanja opravljanja dejavnosti; navedena določba ne vpliva na obveznosti te fizične osebe, ki opravlja dejavnost, po poglavju III.2.

20. člen (oprostitvev plačila dohodnine)

Dohodnine se ne plača od:

1. denarne pomoči, ki jo posameznik prejme zaradi naravne in druge nesreče v skladu s posebnimi predpisi, razen denarne pomoči, ki jo posameznik prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 33. členu tega zakona in v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 57. členu tega zakona;
2. subvencije, ki se v skladu s posebnimi predpisi izplačujejo iz proračuna za določene namene, razen dohodkov, ki jih posameznik prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 33. členu tega zakona, in v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 57. členu tega zakona;
3. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi zakona o vojnih invalidih, zakona o žrtvah vojnega nasilja, zakona o posebnih pravicah žrtev vojne za Slovenijo, zakona o popravi krivic, zakona o vojnih veteranih in zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb in zakona o republiških priznavalninah, razen prejemkov, ki predstavljajo redni dohodek;
4. doživljenjske mesečne rente, ki jo posameznik prejme po zakonu o žrtvah vojnega nasilja in zakonu o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991;

5. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, zdravstvenega zavarovanja ter na podlagi obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, razen dohodkov, ki predstavljajo redni dohodek na podlagi navedenega zavarovanja;

6. vrnitve premoženja in odškodnine, prejete v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo;

7. odškodnine na podlagi sodbe sodišča zaradi osebnih poškodb (telesnih poškodb, bolezni ali smrti) ali poškodovanja osebnega premoženja, vključno z zamudnimi obrestmi, razen odškodnine, ki predstavlja nadomestilo za izgubljeni dohodek, vključno z zamudnimi obrestmi. Med navedene odškodnine je mogoče šteti tudi odškodnine zaradi osebnih poškodb ali poškodovanja osebnega premoženja, izplačane na podlagi sodne ali izven sodne poravnave, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, in če odškodnina ne presega utemeljen in razumen znesek, ki je običajen za odškodnine, izplačane na podlagi sodb sodišča v podobnih primerih;

8. odškodnine neupravičeno obsojenim in priprtim v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek;

9. odškodnine upravičencem po zakonu, ki ureja povrnitev škode osebam, okuženim z virusom HIV zaradi transfuzije krvi ali krvnih pripravkov in odškodnine upravičencem po zakonu, ki ureja prepoved proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter zagotavljanje sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno;

10. odškodnine po zakonu, ki ureja plačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja, vključno z dohodki, ki jih upravičenec doseže ob prvi prodaji obveznic, ki jih je izdala Republika Slovenija za poplačilo odškodnine, in podobne odškodnine, ki jih žrtve vojnega in povojnega nasilja prejmejo iz tujine;

11. starševskega dodatka in pomoči ob rojstvu otroka, ki jih upravičenci prejmejo na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;

12. otroškega dodatka in dodatka za nego za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, ki ga upravičenci prejmejo na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;

13. prežिवnine, ki jo prejme fizična oseba na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih in od nadomestila preživnine, izplačanega na podlagi zakona, ki ureja jamstveni in preživninski sklad;

14. nagrade in povračila stroškov skrbniku v skladu z zakonom, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja;

15. rejnin, ki se izplačujejo iz proračuna v skladu z zakonom, ki ureja rejniško dejavnost;

16. denarnih pomoči za brezposelnost, ki se izplačujejo iz proračuna v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje za primer brezposelnosti;

17. pomoči in prejemkov, ki jih država in samoupravna lokalna skupnost zagotavlja socialno ogroženim v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo, in zakonom, ki ureja lokalno samoupravo;

18. prejemkov od občasnega dela invalidov, ki so vključeni v institucionalno varstvo po zakonu, ki ureja socialno varstvo;

19. invalidnine, invalidskega dodatka in dodatka za posebno invalidnost po zakonu o vojnih invalidih in zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ter nadomestilo za invalidnost po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;

20. varstvenega dodatka k pokojnini po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;

21. dodatka za pomoč in postržbo po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, zakonu o vojnih veteranih, zakonu o vojnih invalidih in zakonu, ki ureja socialno varstvo, ter dodatka za tujo nego in pomoč po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;

22. štipendije in drugih prejemkov, izplačanih osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, v zvezi z izobraževanjem ali usposabljanjem na podlagi posebnih predpisov, in sicer iz proračuna ali sklada, ki je financiran iz proračuna (razen kadrovskih štipendij) in od navedenih prejemkov, ki jih financira tuja država ali mednarodna organizacija oziroma izobraževalna, kulturna

ali znanstveno-raziskovalna ustanova, razen prejemkov, ki so prejeti kot nadomestilo za izgubljeni dohodek ali v zvezi z opravljanjem dela oziroma storitev; učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas je oseba, katere primarna dejavnost je študij;

23. prejemkov, izplačanih za kritje šolnine in stroškov prevoza ter bivanja osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, ki jih izplača ustanova, ustanovljena z namenom štipendiranja, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom;

24. prejemkov v obliki regresiranja oziroma subvencioniranja študentske prehrane, mesečnih vozovnic za prevoze učencev, dijakov in študentov, ki se šolajo izven kraja bivanja, varstva in vzgoje v vrtcih in drugih podobnih pomoči, ki se v skladu z zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, zakona o visokem šolstvu ter zakona o vrtcih financirajo iz proračuna države ali občine;

25. prejemkov, ki jih osebam s statusom begunca v Sloveniji, osebam z začasnim zatočiščem v Sloveniji in tujcem, ki jim je dovoljeno začasno zadrževanje v Sloveniji, zagotavlja proračun ali mednarodna organizacija v skladu z zakonom o tujcih, zakonom o začasnem zatočišču in drugimi predpisi;

26. pomoči, ki jih socialno ali drugače ogrožene osebe prejmejo od organizacij, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja humanitarne organizacije, status humanitarne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega ali zdravstvenega varstva, in od organizacij, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja invalidske organizacije, status invalidske organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju invalidskega varstva;

27. pomoči, ki jih pomoči potrebne osebe prejmejo od dobrotelčnih ustanov, katerih ustanovitev in poslovanje je v skladu z zakonom, ki ureja ustanove;

28. nadomestila za uporabo sredstev, ki jih je zavezanec dal na razpolago za obrambne potrebe in za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, in od povračila škode navedeni osebi v skladu z zakonom o obrambi, zakonom o materialni dolžnosti in zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

29. enkratne denarne pomoči po zakonu o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami, zakonu o obrambi in zakonu o notranjih zadevah;

30. izplačil stroškov in nagrad osebam za tajno policijsko delovanje in sodelovanje pri izvajanju ukrepov, ki so odobreni na podlagi zakona o policiji in zakona o kazenskem postopku ter za plačilo koristnih informacij v zvezi s kaznivimi dejanji ali njihovimi storilci ter od izplačil stroškov in nagrad v zvezi s tajnim pridobivanjem podatkov na podlagi zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji;

31. enkratne solidarnostne pomoči, ki jo izplača sindikat svojim članom z namenom nudenja materialne pomoči v primerih socialne ogroženosti ter v primerih reševanja izjemnih razmer (kot so smrt, elementarne in druge nezgode), če je izplačana pod pogoji, ki so določeni z aktom, ki ga sprejme reprezentativni sindikat na ravni države;

32. obveznih prispevkov za socialno varnost, ki jih za posamezne zavarovance v skladu s posebnimi predpisi plačuje Slovenija ali samoupravna lokalna skupnost, pod pogojem, da Slovenija oziroma samoupravna lokalna skupnost ne nastopa kot njihov delodajalec;

33. dobička iz kapitala od odsvojitve premičnin, ki niso določene v 86. členu tega zakona in od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov, razen dobička iz kapitala delojemalca, ki odsvoji pravico do nakupa delnic ali pridobitve drugega premoženja; navedena določba ne vpliva na davčno obveznost fizične osebe, ki opravlja dejavnost po poglavju III.2 tega zakona;

34. denarne nagrade za osvojeno medaljo na olimpijskih igrah ter svetovnih in evropskih prvenstvih, ki se izplača iz proračuna v skladu s pravilnikom, ki ureja merila za izvajanje letnega programa športa na državni ravni;

35. od dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o vojaški službi v rezervni sestavi, razen od nadomestil plače oziroma izgubljenega zaslužka ter razen od dohodkov za čas opravljanja vojaške službe (v miru ter v izrednem in vojnem stanju);

36. od dohodkov, vključno s povračili stroškov, prejetih na podlagi

pogodbe o prostovoljnem služenju vojaškega roka;
37. prejemkov iz medsosedske pomoči med kmetijskimi gospodarstvi v okviru strojnih krožkov, ki jih pridobi gospodinjstvo iz šestega odstavka 60. člena tega zakona, ki se mu dohodek ugotavlja na podlagi 57. člena tega zakona, v višini in pod pogoji, ki jih določi minister, pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo;
38. plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike za okoljske programe.

21. člen

(oprostitev plačila dohodnine za nerezidente)

(1) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, nerezident ne plačuje dohodnine od dobička iz kapitala, pod pogojem, da ima dobiček iz kapitala vir v Sloveniji samo po 13. členu tega zakona in če vrednostni papir ali lastniški delež, ki ga nerezident odsvoji, ni del pretežnega lastniškega deleža iz drugega odstavka 86. člena tega zakona.

(2) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, fizična oseba, ki je rezident v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki ni Slovenija, ne plačuje dohodnine od obresti od posojil, od obresti od dolžniških vrednostnih papirjev, od denarnih depozitov pri bankah in hranilnicah ter drugih podobnih finančnih terjatev do dolžnikov, ki imajo vir v Sloveniji, ter od dohodkov iz vzajemnih skladov in dobičkov iz kapitala, ki imajo vir v Sloveniji in se obravnavajo kot obresti, če je upravičeni lastnik navedenih obresti ali dohodka.

(3) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka iz zaposlitve, prejetega za delo pri tujem diplomatskem predstavništvu ali konzulatu, (ali drugem predstavništvu tuje države), mednarodni organizaciji v Sloveniji ali instituciji EU v Sloveniji, če ga prejme oseba, ki se v skladu s 1. do 3. točko prvega odstavka 7. člena tega zakona šteje za nerezidenta.

(4) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, razen od dohodka iz dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika, ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. prejemnik dohodka je nerezident,
2. dejavnosti v Sloveniji ne opravlja v ali preko poslovne enote in je prisoten v Sloveniji manj kot 183 dni v katerem koli obdobju 12 mesecev in
3. ni obveznosti obračunavanja, odtegovanja in plačevanja davčnega odtegljaja v skladu s 54. členom tega zakona.

22. člen

(oprostitev plačila dohodnine za rezidente, uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem inštitutu ali Evropski investicijski banki)

Ne glede na prvi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka iz zaposlitve, ki ga prejme rezident kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem inštitutu ali Evropski investicijski banki, pod pogojem, da se od tega dohodka plačuje dohodnina v institucijah Evropske skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem inštitutu oziroma Evropski investicijski banki. Ta dohodek se ne upošteva pri izračunu višine dohodnine od preostalega obdavčljivega dohodka takega rezidenta.

1. Dohodek iz zaposlitve

23. člen

(splošno o dohodku iz zaposlitve)

(1) Dohodek iz zaposlitve vključuje vse dohodke, ki jih prejme fizična

oseba na podlagi zaposlitve (v nadaljnjem besedilu: delojemalec) od izplačevalca, ki je delodajalec ali druga oseba (v nadaljnjem besedilu: delodajalec), v zvezi s preteklo ali sedanjo zaposlitvijo.

(2) Kot zaposlitev se šteje vsako odvisno pogodbeno razmerje, na podlagi katerega ima fizična oseba pravico do plačila za opravljeno delo ali storitev, ne glede na to, ali gre za fizično ali intelektualno delo, vključno z ustvarjanjem ali izvedbo avtorskega dela in ne glede na čas trajanja zaposlitve.

(3) Za zaposlitev po tem zakonu se šteje tudi opravljanje dela oziroma storitev prokuristov in direktorjev ter opravljanje funkcije na podlagi imenovanja ali izvolitve v državni ali drug organ.

24. člen

(dohodki, ki se štejejo za dohodek iz zaposlitve)

(1) Dohodek iz zaposlitve vključuje vsako izplačilo in boniteto, ki sta povezana z zaposlitvijo.

(2) Za dohodek iz zaposlitve se šteje dohodek iz delovnega razmerja in dohodek iz drugega pogodbenega razmerja ali razmerja na drugi podlagi, ki ima naravo odvisnega razmerja po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: dohodek iz drugega pogodbenega razmerja).

25. člen

(dohodek iz delovnega razmerja)

(1) Dohodek iz delovnega razmerja vključuje zlasti:

1. plačo, nadomestilo plače in vsako drugo plačilo za opravljeno delo, ki vključuje tudi provizije,
2. regres za letni dopust, jubilejno nagrado, odpravnino, solidarnostno pomoč,
3. povračilo stroškov v zvezi z delom,
4. boniteto, ki jo delodajalec zagotovi v korist delojemalca ali njegovega družinskega člana,
5. nadomestilo, ki ga zagotovi delodajalec na podlagi dogovora z delojemalcem zaradi kateregakoli pogoja v zvezi z zaposlitvijo ali zaradi spremembe v pogojih v zvezi z zaposlitvijo,
6. vsako izplačilo delodajalca v zvezi s prenehanjem veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vsako izplačilo zaradi prenehanja zaposlitve in podobni prejemki,
7. prejemki, prejeti zaradi začasnega neizplačila dohodka iz zaposlitve,
8. nadomestila in drugi prejemki, ki so prejeti od delodajalca ali druge osebe, skladno z drugimi predpisi, kot posledica zaposlitve oziroma obveznega zavarovanja za socialno varnost,
9. dohodek na podlagi udeležbe v dobičku.

(2) Za dohodek iz delovnega razmerja se štejejo tudi:

1. dohodki, prejeti za vodenje poslovnega subjekta, ki je pravna oseba, na podlagi poslovnega razmerja,
2. dohodki izvoljenih ali imenovanih nosilcev funkcij v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, če za to funkcijo prejemajo plačo,
3. dohodki, ki izhajajo iz avtorskega dela, ustvarjenega iz delovnega razmerja, iz izvedb avtorskih in folklornih del iz delovnega razmerja in dohodki, ki izhajajo iz inovacij, ustvarjenih v delovnem razmerju, ne glede na obliko pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov,
4. nadomestila in drugi dohodki iz naslova obveznega zdravstvenega zavarovanja in obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, ki jih prejmejo fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, kmetje, družbeniki družb in druge osebe, ki niso v delovnem razmerju,
5. plačilo, ki se izplača fizični osebi, ki opravlja dejavnost, kmetu, družbeniku in drugi osebi, ki ni v delovnem razmerju, kot nadomestilo za izgubljeni zaslužek po posebnih predpisih, ki določajo sodelovanje določenih fizičnih oseb pri izvajanju dejavnosti državnega organa ali

organa samoupravne lokalne skupnosti, kot je to primeroma v primeru sodelovanja pri odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč,

6. pokojnine, nadomestila in drugi dohodki iz naslova (obveznega, obveznega dodatnega in prostovoljnega dodatnega) pokojninskega in invalidskega zavarovanja, razen izplačila odkupne vrednosti v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb.

26. člen

(dohodek iz drugega pogodbenega razmerja)

(1) Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja vključuje vsak posamezni dohodek za opravljeno delo ali storitev.

(2) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek, prejet za stvaritev avtorskega dela in dohodek za izvedbo avtorskega ali folklornega dela, ne glede na vrsto pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov.

(3) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek verskih delavcev iz naslova razmerja z versko skupnostjo, ki nima vseh elementov delovnega razmerja, v višini, ki ga določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pri čemer dohodek ne sme biti manjši od zneska, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji in ne večji od zneska minimalne plače v skladu z zakonom, ki ureja minimalno plačo.

27. člen

(boniteta)

(1) Boniteta je vsaka ugodnost v obliki proizvoda, storitve ali druge ugodnosti v naravi, ki jo delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu zagotovi delodajalec ali druga oseba v zvezi z zaposlitvijo.

(2) Boniteta vključuje zlasti:

1. uporabo osebne vozila za privatne namene,
2. nastanitev,
3. posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne,
4. popust pri prodaji blaga in storitev,
5. izobraževanje delojemalca ali njegovega družinskega člana,
6. zavarovalne premije in podobna plačila,
7. darila, ki jih zagotovi delodajalec na podlagi ali zaradi zaposlitve nekdanjemu, sedanjemu ali bodočemu delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu,
8. pravico delojemalcev do nakupa delnic.

(3) Za boniteto po tem zakonu se ne štejejo ugodnosti manjših vrednosti, ki jih delodajalec zagotavlja vsem delojemalcem pod enakimi pogoji, kot je zlasti regresirana prehrana med delom, uporaba prostorov za oddih in rekreacijo, pogostitve ob praznovanjih in v drugih podobnih primerih zagotavljanja običajnih ugodnosti.

(4) Za boniteto se ne štejejo plačila delodajalca za dopolnilno izobraževanje in usposabljanje delojemalcev, ki je v zvezi s poslovanjem delodajalca.

(5) Za boniteto se ne štejejo plačila delodajalca za zdravstvene preglede delojemalcev, ki jih je delodajalec dolžan zagotoviti na podlagi zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu in bi opustitev zdravstvenega pregleda oziroma plačila pomenila kršitev zakona in s tem kazensko odgovornost delodajalca.

(6) Za boniteto se ne štejejo plačila delodajalca za zavarovanje delojemalcev za nesreče pri delu, ki ga je delodajalec dolžan zagotoviti na podlagi zakona in bi opustitev zavarovanja oziroma plačila pomenila kršitev zakona.

(7) Če delodajalec delojemalcu zagotovi parkirni prostor, se ta ne šteje za boniteto, če je parkirni prostor dovoljeno uporabljati vsem delojemalcem in če delodajalec ne plačuje najemnine za parkirni prostor.

(8) V primeru, če delodajalec podari otroku delojemalca darilo v mesecu decembru, se vrednost darila ne všteva v davčno osnovo delojemalca, če njegova vrednost ne presega 10.000 tolarjev. Navedeno velja za darilo otroku do starosti 15 let.

(9) Bonitete, ki jih delodajalec delojemalcu ne zagotavlja redno ali pogosto, se ne vključujejo v davčno osnovo delojemalca, če vrednost vseh bonitet v mesecu ne presega 3.000 tolarjev. Določba velja le za bonitete iz delovnega razmerja.

28. člen

(pokojnina)

(1) Pokojnina je dohodek, prejet na podlagi obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, obveznega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb in vključuje tudi državno pokojnino, odpravnino in oskrbino vdovi ali vdovcu, dodatek za rekreacijo in pokojnino v obliki mesečne pokojninske rente.

(2) Za pokojnino se štejejo tudi pokojnine, prejete na podlagi drugih posebnih predpisov, kot zlasti pokojnine po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju bivših vojaških zavarovancev, pokojnine po predpisih o starostnem zavarovanju kmetov, dodatki k tujim pokojninam in akontacije tujih pokojnin po predpisih o zagotavljanju socialne varnosti.

(3) Pri presoji, ali je dohodek iz prvega odstavka tega člena, ki je prejet iz tujine, pokojnina, se za namene tega zakona smiselno uporabljajo predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji.

29. člen

(davčna osnova)

(1) Osnova za dohodnino (v nadaljnjem besedilu: davčna osnova) od dohodka iz delovnega razmerja je dohodek iz 25. člena tega zakona, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delojemalec.

(2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih delojemalec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz 25. člena tega zakona odštejejo pod pogojem, da fizična oseba ni bila rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dela iz delovnega razmerja v Sloveniji in je v tem času že prispevala v navedeni sklad.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v davčno osnovo od pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in v skladu z drugimi predpisi, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati prejemnik teh dohodkov. Za določitev davčne osnove pri vdovski in družinski pokojnini se upošteva število družinskih članov, ki jo prejemajo. V davčno osnovo od navedenih dohodkov, prejetih iz tujine, se šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu s predpisi.

(4) Davčna osnova od dohodka iz prvega in drugega odstavka 26.

člena tega zakona je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% dohodka. Dejanske stroške prevoza in nočitve v zvezi z opravljanjem dela in storitev je mogoče uveljavljati, in sicer se priznajo na podlagi dokazil (računov) največ do višine, ki jo na podlagi 31. člena tega zakona določi vlada.

(5) Davčna osnova od dohodka iz tretjega odstavka 26. člena tega zakona, je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati verski delavec.

30. člen

(vrednotenje bonitet in vštevanje v davčno osnovo)

(1) Znesek bonitete se praviloma določa na podlagi primerljive tržne cene. Če primerljive tržne cene ni mogoče določiti, se znesek bonitete določi na podlagi stroška, ki je nastal pri delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno. Tako ugotovljena boniteta se zmanjša za plačila, ki jih delojemalec plača delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem določene bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če delodajalec zagotovi delojemalcu osebno motorno vozilo za privatne namene, se ne glede na dejansko uporabo vozila za privatne namene in ne glede na način, kako je delodajalec pridobil vozilo, v davčno osnovo delojemalca všteva 1,5% nabavne vrednosti vozila mesečno, za vsak začetni koledarski mesec uporabe vozila. Nabavna vrednost vozila, ki se upošteva pri izračunu davčne osnove, se v drugem letu zniža za 15% in v naslednjih letih do vključno četrtega leta še vsako leto za 15%, v petem letu se zniža še za 10% in v naslednjih letih do vključno osmega leta še vsako leto za 10%, v vseh naslednjih letih je enaka nič (0). Če delojemalec mesečno prevozi manj kot 500 km v privatne namene, se nabavna vrednost, ugotovljena na način določen v prejšnjem stavku, zmanjša za 50%. Če delodajalec zagotovi gorivo za privatno uporabo vozila, se davčna osnova mesečno poveča za 25%. Boniteta se ne ugotavlja v primeru uporabe osebnega vozila zaradi izvajanja ukrepov varovanja, ki jih izvaja policija v skladu z zakonom o policiji.

(3) Če delodajalec delojemalcu zagotovi nastanitev s plačilom najemnine ali brez plačila najemnine in vrednosti bonitete za nastanitev delojemalca ni mogoče določiti v višini tržne vrednosti ali v višini stroškov delodajalca, se vrednost bonitete določi mesečno v višini 0,6% tržne vrednosti premoženja, s katerim se zagotavlja nastanitev delojemalca, na dan obračuna bonitete.

(4) Če delodajalec delojemalcu zagotovi pravico do nakupa oziroma pridobitve delnic po znižani vrednosti ali pravico do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan, ko je pravica izvršena oziroma na dan, ko je delojemalec pridobil delnice ali kako drugo vrsto premoženja. Če delojemalec odsvoji pravico do nakupa delnic ali do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan odsvojitve navedene pravice.

(5) Če delodajalec delojemalcu zagotovi mobilni telefon za privatne namene, se v davčno osnovo delojemalca všteva 3.000 tolarjev mesečno, za vsak začetni koledarski mesec uporabe mobilnega telefona. Plačila delojemalca v zvezi z zagotavljanjem mobilnega telefona za privatne namene ne znižujejo davčne osnove.

(6) Če delodajalec delojemalcu zagotovi posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne, se boniteta določi na podlagi priznane obrestne mere, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

31. člen

(dohodek iz delovnega razmerja, ki se ne všteva v davčno osnovo)

(1) V davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja se ne všteva:

1. obvezni prispevki za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delodajalec;
2. premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih za račun delojemalca zavarovanca plačuje delodajalec izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca - zavarovanca in ne več kot 549.400 tolarjev letno. Glede uskladitve premije, ki se ne všteva v davčno osnovo in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 113. člen tega zakona;
3. povračila stroškov v zvezi z delom, kot so prehrana med delom, stroški prevoza na delo in z dela, terenski dodatek in nadomestilo za ločeno življenje ter povračila stroškov v zvezi s službenim potovanjem, kot je:
 - a) dnevnic,
 - b) povračilo stroškov prevoza vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrina),
 - c) povračilo stroškov za prenočišče,do višine, ki jo določi vlada;
4. vrednost uniform in osebnih zaščitnih delovnih sredstev, vključno s stroški za njihovo vzdrževanje, pod pogojem, da so določene s posebnimi predpisi;
5. nadomestilo za uporabo lastnega orodja, naprav in predmetov (razen osebnih vozil), potrebnih za opravljanje dela na delovnem mestu, pod pogojem, da so določena s posebnimi predpisi ali na podlagi kolektivne pogodbe oziroma notranjega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela, in pod pogojem, da je delodajalec določil navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek - do višine 2% mesečne plače delojemalca, vendar ne več kot do višine 2% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji;
6. jubilejna nagrada za skupno delovno dobo ali za skupno delovno dobo pri zadnjem delodajalcu, odpravnina ob upokojitvi in enkratna solidarnostna pomoč do višine, ki jo določi vlada;
7. plačila vajencem, dijakom in študentom za obvezno praktično delo, do višine, ki jo določi vlada;
8. odpravnina zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je določena kot pravica iz delovnega razmerja in izplačana pod pogoji, ki jih določa zakon o delovnih razmerjih, v višini odpravnine, ki jo je delodajalec dolžan izplačati na podlagi 109. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/04), vendar največ do višine desetih povprečnih mesečnih plač zaposlenih v Sloveniji. Za odpravnino iz prejšnjega stavka se ne šteje odpravnina, izplačana delojemalcu, ki sklene novo pogodbo o zaposlitvi pri istem delodajalcu ali pri osebi, ki je z delodajalcem povezana oseba in odpravnina, izplačana delojemalcu, ki je z delodajalcem povezana oseba;
9. nadomestilo za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, pod pogojem, da je določeno s posebnimi predpisi ali na podlagi kolektivne pogodbe oziroma notranjega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela, in pod pogojem, da je delodajalec določil navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek - do višine 5% mesečne plače delojemalca, vendar ne več kot do višine 5% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi posebnih evidenc in dokazil.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se v davčno osnovo iz delovnega razmerja ne všteva premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih za račun poklicnega športnika, ki je vpisan v razvid poklicnih športnikov in

nima sklenjenega delovnega razmerja, razen kot poklicni športnik, ter ne opravlja druge dejavnosti, plačuje delodajalec izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 100% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 50% letnih bruto dohodkov športnika.

(3) Pri določanju višine povračil stroškov v zvezi z delom in dohodkov, ki jih v skladu s 3., 6. in 7. točko prvega odstavka tega člena določi vlada, se kot podlago upošteva raven posameznih navedenih pravic delojemalcev, določena z zakoni in s kolektivnimi pogodbami na ravni države. Če delodajalec izplačuje navedena povračila stroškov v zvezi z delom in dohodke, ki so višji od zneskov, ki jih za navedena povračila in dohodke določi vlada, se znesek posameznega povračila oziroma dohodka v delu, ki presega znesek, določen s strani vlade, všteta v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

(4) Pri določanju zneska povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji, navedenega v 5., 8. in 9. točki prvega odstavka tega člena, se upošteva zadnji podatek Statističnega urada Republike Slovenije.

(5) Če delodajalec izplačuje dohodke iz 2., 5., 8. in 9. točke prvega odstavka in drugega odstavka tega člena v višini, ki presega znesek naveden v navedenih točkah in odstavkih kot neobdavčen, se znesek posameznega dohodka v delu, ki presega znesek, ki je določen kot neobdavčen, všteta v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

2. Dohodek iz dejavnosti

32. člen (splošno o dohodku iz dejavnosti)

Dohodek iz dejavnosti po tem poglavju zakona je:

1. dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti,
2. dohodek, dosežen s posameznim poslom.

2.1. Dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti

33. člen (dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti)

Za dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti, se šteje dohodek, dosežen z neodvisnim samostojnim opravljanjem dejavnosti, ne glede na namen in rezultat opravljanja dejavnosti. Opravljanje dejavnosti pomeni opravljanje vsake podjetniške, kmetijske ali gozdarske ter z njima povezane dejavnosti, poklicne dejavnosti ali druge neodvisne samostojne dejavnosti, vključno z izkoriščanjem premoženja in premoženjskih pravic.

34. člen (izključitev iz dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

(1) Ne glede na 33. člen tega zakona, se za dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti, ne šteje dohodek iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, določen v poglavju III.3 tega zakona, če zavezanec ne ugotavlja davčne osnove od dohodka, doseženega z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

(2) Ne glede na 33. člen tega zakona, se za dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti, ne šteje dohodek iz oddajanja premoženja v najem in dohodek iz prenosa premoženjskih pravic, če:

1. za opravljanje dejavnosti ni potrebna registracija,

2. zavezanec v skladu s predpisi o davku na dodano vrednost ni dolžan obračunavati davka na dodano vrednost oziroma se ni prostovoljno odločil za obračunavanje davka na dodano vrednost, in

3. se oddajanje v najem ali prenos premoženjskih pravic ne opravlja poleg druge dejavnosti, razen poleg osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, katere dohodek se obdavčuje po poglavju III.3.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se zavezanec lahko odloči, da se dohodek iz drugega odstavka tega člena šteje kot dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti.

(4) Dohodek iz drugega odstavka tega člena, za katerega se zavezanec v skladu s tretjim odstavkom tega člena odloči, da se bo štel kot dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti, se tako obravnava najmanj pet let.

35. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, je dobiček, ki se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Zavezanec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. zanj ne obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih,
 2. njegovi prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih, z vključno mesecem oktobrom tekočega leta, ne presegajo 3,9 milijonov tolarjev,
 3. ne zaposluje delavcev,
 4. v preteklem davčnem letu ni ugotavljal davčne osnove od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali je ugotavljal davčno osnovo od dohodkov, doseženih z opravljanjem dejavnosti, na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov v zadnjih zaporednih treh davčnih letih in je na koncu triletnega obdobja dvakrat zaporedoma izpolnjeval pogoj iz 1., 2. in 3. točke tega odstavka,
- lahko pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 45. členu tega zakona.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo začel z opravljanjem dejavnosti in izpolnjuje pogoja iz 1. in 3. točke tretjega odstavka tega člena, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem davčnem letu in drugem davčnem letu, če je začel z opravljanjem dejavnosti v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega leta, zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 45. členu tega zakona.

(5) Zavezanec lahko ugotavlja davčno osnovo od dohodka iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov pod pogojem, da eden od zavezancev od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru gospodinjstva postane zavezanec kot nosilec za celotno osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost gospodinjstva ter pod pogojem, da takšen način ugotavljanja davčne osnove priglasi pri davčnemu organu. V tem primeru mora davčno osnovo od dohodka iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov najmanj pet davčnih let.

(6) Če zavezanec iz petega odstavka tega člena poleg osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti opravlja tudi dopolnilno dejavnost

na kmetiji, se z vidika ugotavljanja davčne osnove obe dejavnosti obravnavata kot enotna dejavnost. Če je nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji drug član gospodinjstva iz šestega odstavka 60. člena tega zakona, se šteje, da je za davčne namene nosilec osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti tudi nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

36. člen (upoštevanje prihodkov in odhodkov)

- (1) Pri ugotavljanju davčne osnove se upošteva prihodke in odhodke ob njihovem nastanku, če ni z zakonom drugače določeno.
- (2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona upoštevajo prihodki ob njihovem plačilu.
- (3) Prihodki in odhodki se pri prehodih med načinoma upoštevanja prihodkov in odhodkov, določenima v prvem in drugem odstavku tega člena, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

37. člen (prenosi sredstev med podjetjem in gospodinjstvom)

- (1) Za odtujitev oziroma pridobitev sredstev se štejejo tudi prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom, razen prenosov denarnih sredstev.
- (2) Stvarno premoženje, preneseno iz gospodinjstva v podjetje, se šteje za prihodek na način, kot je določeno v računovodskih standardih za brezplačno pridobljena sredstva. Stvarno premoženje, preneseno iz gospodinjstva v podjetje, se ne šteje za prihodek, če je bilo preneseno iz gospodinjstva v podjetje ob začetku opravljanja dejavnosti.
- (3) Za prenos stvarnega premoženja med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom se ne šteje pridobitev sredstva od tretje osebe oziroma odtujitev sredstva tretji osebi.
- (4) Prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom se štejejo za transakcije med povezanimi osebama.

38. člen (prenehanje opravljanja dejavnosti)

- (1) Kot odtujitev sredstev se pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju zakona (poglavje 2.1.) šteje tudi prenehanje opravljanja dejavnosti.
- (2) Kot pridobitev sredstev se pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju zakona šteje tudi pridobitev sredstev ob prevzemu nadaljevanja opravljanja dejavnosti. Prihodki se upoštevajo v skladu z računovodskimi standardi.
- (3) Odtujitve in pridobitve sredstev po prvem in drugem odstavku tega člena se štejejo za transakcije med povezanimi osebami.
- (4) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena, se lahko zahteva, da se za odtujitev oziroma pridobitev sredstev pri ugotavljanju davčne osnove ne šteje:
 1. prenehanje opravljanja dejavnosti zavezanca, če dejavnost nadaljuje druga fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: novi zasebnik) in so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - a) zavezanec je prenehal z opravljanjem dejavnosti zaradi smrti, trajne nezmožnosti za delo ali upokojitve v skladu z veljavnimi predpisi,
 - b) novi zasebnik nadaljuje z opravljanjem dejavnosti v Sloveniji,
 - c) novi zasebnik prevzame vse zaposlene in se zaveže, da bo nadaljeval dejavnost najmanj pet let in v tem obdobju ne bo zmanjšal števila zaposlenih za več kot 50% glede na prevzeto število

- zaposlenih,
 - d) prevzeta sredstva morajo biti vključena v poslovne knjige novega zasebnika po knjigovodski vrednosti na dan prenehanja opravljanja dejavnosti zavezanca; prevzeta sredstva se amortizirajo tako, kot bi bila amortizirana pri zavezancu, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, če do prenehanja ne bi prišlo.
2. prenehanje opravljanja dejavnosti zavezanca, če so sredstva vložena v pravno osebo in so izpolnjeni naslednji pogoji:
- a) pravna oseba je rezident,
 - b) pravna oseba prevzame vse zaposlene in se zaveže, da v obdobju pet let od vložitve ne bo zmanjšala števila zaposlenih za več kot 50% glede na prevzeto število zaposlenih,
 - c) sredstva morajo biti vključena v poslovne knjige pravne osebe po knjigovodski vrednosti na dan preoblikovanja oziroma vložitve v pravno osebo; prevzeta sredstva se amortizirajo tako, kot bi jih amortiziral zavezanec, ki je preoblikoval oziroma vložil podjetje v pravno osebo, če do preoblikovanja ne bi prišlo,
 - d) fizična oseba se zaveže, da bo svoj delež v pravni osebi obdržala najmanj pet let in ga nominalno ne bo zmanjšala.

(5) Novemu zasebniku se davčna osnova, ugotovljena za davčno leto, v obdobju pet let po prevzemu nadaljevanja dejavnosti, v katerem pride do neizpolnjevanja pogojev iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, poveča za prihodke, ki se v skladu s četrtrim odstavkom tega člena niso šteli za prihodke.

(6) Če pride v obdobju petih let po prenehanju opravljanja dejavnosti do neizpolnjevanja pogojev iz 1. ali 2. točke četrtega odstavka tega člena, se prihodki, ki se v skladu s četrtrim odstavkom tega člena niso šteli za prihodke zavezanca, ki je prenehal, obdavčijo kot drugi dohodki fizične osebe po poglavju III.6. tega zakona, razen če je šlo za prenehanje dejavnosti zaradi smrti oziroma je zavezanec po prenehanju opravljanja dejavnosti umrl.

(7) Davčna obravnava iz četrtega odstavka tega člena se prizna, če je priglašena pri davčnem organu in so izpolnjeni pogoji po tem členu zakona.

39. člen (prihodki, ki niso neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti)

Med prihodke v zvezi z opravljanjem dejavnosti se štejejo tudi prihodki iz poslov, ki niso neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti, v primeru, ko opravljanje dejavnosti omogoči nastanek teh poslov.

40. člen (prihodek, za katerega velja odtegljaj davka)

Prihodek, od katerega se v skladu s 54. členom tega zakona obračunava in plačuje davčni odtegljaj, se vštevja v davčno osnovo v višini pred davčnim odtegljajem.

41. člen (izključitev iz prihodkov)

- (1) Kot prihodek se po tem poglavju zakona ne šteje:
 1. dividenda, kot je določena v poglavju III.4.4. tega zakona,
 2. obresti, kot so določene v poglavju III.4.3. tega zakona, in dosežene na podlagi dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih v seriji, za katere so z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev določeni pogoji in način poslovanja z njimi,
 3. dohodek iz vzajemnih skladov, kot je določen v poglavju III.4.5. tega zakona,
 4. prihodek, dosežen na podlagi odsvojitve lastniškega deleža, kot je določen v poglavju III.4.4. tega zakona ali na podlagi odsvojitve dolžniških vrednostnih papirjev, kot so določeni v 2. točki tega

odstavka.

(2) Prihodki iz prvega odstavka tega člena se štejejo kot dohodek iz premoženja, kot je določen v poglavju III.4. tega zakona oziroma kot dobiček iz kapitala, kot je določen v poglavju III.5 tega zakona.

42. člen
(nepriznani odhodki)

Kot odhodki se ne priznajo:

1. davki:

- a) ki jih je plačal zavezanec kot fizična oseba (npr. davek od premoženja, davek na dediščine in darila),
 - b) dohodnina po tem zakonu,
 - c) davek na dodano vrednost, ki ga je zavezanec uveljavil kot odbitek davka v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost,
 - d) samoprispevek, uveden v skladu s predpisi o samoprispevku, in
2. odhodki, nastali v zvezi z doseganjem prihodkov iz prvega odstavka 41. člena tega zakona ter odhodki, doseženi na podlagi odsvojitve lastniškega deleža, kot je določen v poglavju III.4.4. tega zakona, ali na podlagi odsvojitve dolžniških vrednostnih papirjev in investicijskih kuponov ter izplačila vrednosti enot premoženja oziroma likvidacijske mase vzajemnega investicijskega sklada, kot so določeni v 2. in 3. točki prvega odstavka 41. člena tega zakona.

43. člen
(obvezni prispevki za socialno varnost)

(1) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca po tem poglavju zakona in jih zavezanec plačuje v skladu s posebnimi predpisi, se priznajo kot odhodek.

(2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih zavezanec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se priznajo kot odhodek pod pogojem, da zavezanec ni bil rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dejavnosti v Sloveniji in je v tem času že prispeval v navedeni sklad.

44. člen
(delno priznani odhodki)

Stroški, ki se nanašajo izključno na zavezanca po tem poglavju zakona, se priznajo največ do višine, ki jo na podlagi 31. člena tega zakona za delojemalce določi vlada, in sicer:

1. stroški v zvezi s službenimi potovanji,
2. stroški prehrane med delom,
3. stroški prevoza na delo in z dela,
4. stroški dela na terenu.

45. člen
(normirani odhodki)

Pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona, se upoštevajo normirani odhodki v višini 25% ustvarjenih prihodkov.

46. člen
(izguba)

- (1) Če je davčna osnova negativna, zavezanec izkaže izgubo.
- (2) Izgubo lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v naslednjih zaporednih petih letih.
- (3) Pokrivanje izgube po drugem odstavku tega člena se prizna največ

do višine davčne osnove od dohodka iz dejavnosti.

(4) Pri zmanjšanju davčne osnove od dohodka iz dejavnosti na račun izgub iz preteklih let se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti najprej zmanjša za izgubo starejšega datuma.

(5) Izgube ni mogoče prenesti na novega zasebnika oziroma pravno osebo, kadar zavezanec preneha z opravljanjem dejavnosti.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 35. člena tega zakona.

47. člen
(olajšava za investiranje)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 20% investiranega zneska v opredmetena osnovna sredstva, razen v osebna motorna vozila, pohištvo in pisarniško opremo (brez računalniške opreme), in v neopredmetena dolgoročna sredstva, če gre za investicije v opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva v Sloveniji.

(2) V primeru finančnega najema lahko znižanje davčne osnove po prvem odstavku tega člena uveljavlja zavezanec, ki opredmeteno osnovno sredstvo oziroma neopredmeteno dolgoročno sredstvo pridobi na podlagi finančnega najema.

(3) Če zavezanec, novi zasebnik oziroma pravna oseba, proda oziroma odtuji opredmeteno osnovno sredstvo oziroma neopredmeteno dolgoročno sredstvo, za katero je izkoristil davčno olajšavo po tem členu, prej kot v treh letih po letu, v katerem je izkoristil davčno olajšavo po tem členu, mora za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti oziroma od dohodkov pravnih oseb, in sicer v letu prodaje oziroma odtujitve opredmetenega osnovnega sredstva oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva.

(4) Za odtujitev po tretjem odstavku tega člena se šteje tudi prenos sredstva izven Slovenije oziroma uporaba sredstva v poslovni enoti izven Slovenije, izguba pravice uporabe sredstva v primeru finančnega najema, prenos sredstva iz podjetja v gospodinjstvo ter tudi odtujitev sredstva, kot je določena s prvim odstavkom 38. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena se za izvajanje tretjega odstavka tega člena za odtujitev ne šteje prenehanje opravljanja dejavnosti pod pogoji, določenimi s četrtem in sedmim odstavkom 38. člena tega zakona. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do odtujitve ne bi prišlo.

(6) Zavezanec lahko v davčnem letu neizkoriščeni del davčne olajšave po tem členu prenaša v naslednjih zaporednih pet davčnih let. V tem primeru se za začetek teka roka iz tretjega odstavka tega člena šteje, da je olajšavo izkoristil v davčnem letu, v katerem je ni izkoristil ali jo je delno izkoristil, ker ni imel ali ni imel dovolj davčne osnove. Pri zmanjšanju davčne osnove na račun prenesenega neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih let se davčna osnova najprej zmanjša za neizkoriščen del davčne olajšave starejšega datuma.

48. člen
(olajšava za zaposlovanje)

(1) Zavezanec, ki v davčnem letu za nedoločen čas in najmanj za dve leti zaposli delavca, ki prvič sklene delovno razmerje, ali delavca, ki je bil pred sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi najmanj 12 mesecev prijavljen pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% izplačane plače tega

delavca.

(2) Zavezanec, ki v davčnem letu za nedoločen čas in najmanj za dve leti zaposli osebo, ki ima doktorat znanosti in pred tem ni bila zaposlena v drugi gospodarski družbi ali pri fizični osebi, ki opravlja dejavnost, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% izplačane plače tega delavca. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem odstavku tega člena.

(3) Davčna olajšava iz prvega in drugega odstavka tega člena se prizna za prvih 12 mesecev zaposlitve teh oseb.

(4) Če zavezanec odpove pogodbo o zaposlitvi osebi iz prvega odstavka tega člena, razen če ta oseba sama odpove pogodbo o zaposlitvi oziroma pride do sporazumne razveljavitve pogodbe o zaposlitvi, prej kot v dveh letih od zaposlitve te osebe, ali če se pogodba o zaposlitvi osebe iz drugega odstavka tega člena odpove ali preneha veljati s sporazumno razveljavitvijo prej kot v dveh letih od zaposlitve te osebe, mora zavezanec za znesek izkoriščene olajšave po prvem in drugem odstavku tega člena povečati davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti, in sicer za davčno leto, v katerem je bila pogodba o zaposlitvi odpovedana oziroma sporazumno razveljavljena.

(5) Določba četrtega odstavka tega člena se ne uporablja pri prenehanju opravljanja dejavnosti, če se uveljavlja davčno obravnavo po četrtem odstavku 38. člena tega zakona, za osebe, ki jih prevzame novi zasebnik ali pravna oseba. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo.

(6) Zavezanec, ki zaposluje invalidno osebo po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 50% izplačane plače te osebe, zavezanec, ki zaposluje invalidno osebo s 100% telesno okvaro ali gluho osebo, pa v višini 70% izplačane plače te osebe. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem in drugem odstavku tega člena.

(7) Zavezanec, ki zaposluje invalidne osebe iz šestega odstavka tega člena nad predpisano kvoto in katerih invalidnost ni posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri istem delodajalcu po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 70% izplačanih plač za te osebe. Za namene tega odstavka se osebe iz tega odstavka všttevajo v kvoto po datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi, in sicer se najprej všttevajo tiste osebe s starejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem, drugem in šestem odstavku tega člena.

49. člen

(olajšava za zavezanca invalida)

Zavezanec, ki je invalidna oseba po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, in ne zaposluje delavcev, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji, zavezanec invalid s 100% telesno okvaro ali zavezanec - gluha oseba pa v višini 60% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec opravljanja dejavnosti.

50. člen

(olajšava za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju)

Zavezanec, ki sprejme vajenca, dijaka ali študenta po učni pogodbi za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini plačila tej osebi, vendar največ v višini 20% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji

za vsak mesec izvajanja praktičnega dela posamezne osebe v strokovnem izobraževanju.

51. člen

(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

Zavezanec - delodajalec, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in izpolnjuje pogoje iz 302. do 305. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 20/04 - uradno prečiščeno besedilo), lahko za premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih delno ali v celoti plača v korist delojemalcev - zavarovancev izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, uveljavlja davčno olajšavo za leto, v katerem so bile premije plačane, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca - zavarovanca in ne več kot 549.400 tolarjev letno. Glede uskladitve premije in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 113. člen tega zakona.

52. člen

(olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju ali v naravi za humanitarne, dobrodelne, kulturne, znanstvene, vzgojnoizobraževalne, športne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, do zneska, ki je enak 0,3% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja tudi znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju ali naravi političnim strankam in reprezentativnim sindikatom, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu v davčnem letu.

(3) Za znesek, ki je enak 0,3% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz drugega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem letu.

(4) Za zneske izplačil po prvem in drugem odstavku tega člena zavezanec ne more uveljavljati tudi zmanjšanja letne davčne osnove po 4. in 10. točki prvega odstavka 112. člena tega zakona.

53. člen

(omejitve v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe 47. do 52. člena tega zakona se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 35. člena tega zakona.

(2) Davčne olajšave iz 47. do 52. člena tega zakona, vključno z prenosom neizkoriščenega dela olajšave za investiranje, se priznajo skupaj največ do višine davčne osnove, zmanjšane za kritje izgub iz preteklih let.

(3) Davčne olajšave iz 47. do 52. člena tega zakona se ne priznajo za davčno leto, za katero je bila davčna osnova ugotovljena s cenitvijo.

54. člen

(davčni odtegljaj)

(1) Od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, izračunava, odteguje in plačuje davčni

odtegljaj, se izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, če jih v okviru opravljanja dejavnosti dosega zavezanec po tem zakonu. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od osnove in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davčni odtegljaj izračunava, odteguje in plačuje tudi od plačil, ki jih zavezanec po tem poglavju zakona dosega v okviru opravljanja dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od osnove in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(3) Davčni odtegljaj se ne izračunava, odteguje in plačuje, če zavezanec izplačevalcu dohodka predloži svojo davčno številko.

(4) Davčni odtegljaj se odšteje od akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, odmerjene za davčno leto v skladu s prvim odstavkom 122. člena tega zakona.

(5) Ta člen se ne uporablja za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 35. člena tega zakona.

2.2. Dohodek, dosežen s posameznim poslom

55. člen (dohodek, dosežen s posameznim poslom)

(1) Za dohodek, dosežen s posameznim poslom se šteje vsak posamezen dohodek, dosežen z neodvisnim samostojnim poslom, ki ni:

1. del neodvisnega samostojnega opravljanja dejavnosti,
2. posel iz 39. člena tega zakona, ali
3. del skupine povezanih poslov, ki se bi, glede na način, obseg in trajanje, v skladu z veljavno zakonodajo, morali šteti za dejavnost.

(2) Za posel po tem poglavju zakona se šteje neodvisna samostojna izvršitev storitve oziroma dela za drugo osebo oziroma za račun druge osebe, kot je zlasti izdelava ali popravilo kakšne stvari, kakšno fizično ali umsko delo ali izvršitev določenega posla.

56. člen (davčna osnova)

Davčna osnova od dohodka iz 55. člena tega zakona je vsak posamezen dohodek, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% posameznega dohodka.

3. Dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

57. člen (splošno o dohodku iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo vsi dohodki v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo, pripisani osebi, ki ima pravico uporabljati kmetijsko in gozdno zemljišče.

(2) Kot osnovna kmetijska dejavnost se šteje kmetijska pridelava, ki je v celoti ali pretežno vezana na uporabo kmetijskih zemljišč, vodenih v zemljiškem katastru in katastru dejanske rabe kmetijskih zemljišč, in vključuje:

1. pridelavo žit in drugih poljščin, vključno s pridelavo vrtnin v njivskem kolobarju,
2. pridelavo hmelja,

3. pridelavo grozdja in proizvodnjo vina iz lastnega pridelka, razen proizvodnje vina za prodajo,
4. pridelavo sadja,
5. pridelavo oljk in proizvodnjo oljčnega olja iz lastnega pridelka, razen proizvodnje oljčnega olja za prodajo,
6. rejo govedi, ovac, koz, konj, oslov, mul in mezgov,
7. prirejo mleka,
8. rejo prašičev, perutnine, nojev in jelenjadi na pretežno lastni krmi.

(3) Kot osnovna gozdarska dejavnost se šteje gozdarstvo, vezano na uporabo gozdnih zemljišč, vodenih v zemljiškem katastru, in vključuje:

1. gojenje, obnovo, nego in varstvo gozda,
2. sečnjo in pridobivanje gozdnih sortimentov.

(4) Šteje se, da ima pravico uporabljati kmetijsko ali gozdno zemljišče (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: zemljišča) fizična oseba, ki je na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, vpisana v zemljiški knjigi oziroma v zemljiškem katastru kot lastnik, zakupnik ali imetnik pravice uporabe na podlagi drugega pravnega naslova.

(5) Če zemljišče dejansko uporablja oseba, ki nima pravice do uporabe zemljišča na podlagi pravnega naslova v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru, se lahko za namene tega zakona ta pravica pripiše dejanskemu uporabniku.

58. člen (dohodki, ki se všttevajo v dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo potencialni tržni dohodki od pridelave na zemljiščih.

(2) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo tudi drugi dohodki v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki so zlasti plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike, dotacije, donacije, denarne pomoči zaradi naravne ali druge nesreče na podlagi posebnih predpisov in druga plačila iz naslova državnih pomoči, izplačana v povezavi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo.

59. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz prvega odstavka 58. člena tega zakona je katastrski dohodek, ugotovljen po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka.

(2) Davčna osnova od drugih dohodkov iz drugega odstavka 58. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek.

60. člen (pripisovanje davčne osnove posameznemu zavezancu)

(1) Katastrski dohodek se posameznemu zavezancu pripiše za zemljišča, ki jih ima pravico uporabljati.

(2) Katastrski dohodek zemljišč, s katerimi razpolaga agrarna skupnost, se posameznemu zavezancu, članu agrarne skupnosti, pripiše glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež v agrarni skupnosti.

(3) Drugi dohodki iz drugega odstavka 58. člena tega zakona, ki so vezani na posamezno zemljišče in so izplačani kateremu koli članu gospodinjstva, se pripišejo zavezancu, članu gospodinjstva, ki ima pravico to zemljišče uporabljati.

(4) Drugi dohodki iz drugega odstavka 58. člena tega zakona, ki niso vezani na posamezno zemljišče in so v povezavi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti izplačani kateremukoli članu gospodinjstva, se pripišejo posameznemu zavezancu, članu gospodinjstva, ki ima pravico uporabljati zemljišča, v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v gospodinjstvu.

(5) Drugi dohodki iz drugega odstavka 58. člena tega zakona, ki pripadajo agrarni skupnosti, se posameznemu zavezancu, članu agrarne skupnosti, pripišejo glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež v agrarni skupnosti.

(6) Kot gospodinjstvo se po tem poglavju zakona šteje skupnost oseb, ki imajo skupno stalno oziroma začasno prebivališče.

61. člen (oprostitve)

Ne glede na prvi odstavek 59. člena tega zakona se v davčno osnovo od katastrskega dohodka na zahtevo zavezanca ne vštevata katastrski dohodek zemljišč:

1. ki jih je na podlagi zakona trajno ali začasno prepovedano izkoriščati za kmetijsko pridelavo,
2. na katerih so nasipi, kanali, prekopi, jezovi in druge naprave za potrebe obrambe pred poplavam ali za osuševanje in namakanje,
3. ki ležijo znotraj visokovodnih nasipov,
4. na katerih so vrtni in drugi zaščitni nasadi ter varovalni gozdovi, kot obramba pred erozijo,
5. ki so v zemljiškem katastru označena kot zemljišča pod neodmerjenimi gozdnimi cestami,
6. na katerih so objekti za potrebe zaščite in reševanja pred naravnimi in drugimi nesrečami,
7. ki ležijo v obmejnem pasu in nad ali pod visokonapetostnimi daljnovodi in drugimi vodi, če je izkoriščanje v kmetijske namene onemogočeno,
8. na katerih so evidentirana vojna grobišča,
9. ki jih zavezanec odda skladno s predpisi o preživninskem varstvu kmetov,
10. ki jih na podlagi odločbe državnega organa o razlastitvi ali pogodbe, ki nadomešča razlastitev, ni mogoče uporabljati,
11. ki jih je zavezanec z odločbo o denacionalizaciji dobil v last, ne pa tudi v posest,
12. za katera je bilo skladno s predpisi izdano dovoljenje za gradnjo,
13. ki so dana v zakup, za dobo, navedeno v zakupni pogodbi,
14. ki se uporabljajo za doseganje dohodka, kot je določen v poglavju III.2.1. tega zakona,
15. ki so bila neuporabna, pa so z vlaganji postala uporabna, za obdobje treh let, z uveljavitvijo v prvem letu po usposobitvi,
16. na katerih se zasadijo novi vinogradi, hmeljišča, sadovnjaki ali drugi trajni nasadi, za obdobje treh let in za oljčne nasade za obdobje osmih let, z uveljavitvijo v prvem letu po zasaditvi,
17. ki se pogozdijo, za obdobje 30 let, z uveljavitvijo v prvem letu po pogozditvi.

62. člen (znižanja katastrskega dohodka)

(1) Če je bila pridelava na posameznem zemljišču manjša zaradi naravnih nesreč, požara ali drugih izrednih dogodkov, ki jih ni bilo mogoče preprečiti, se lahko v letu nastanka škode katastrski dohodek za vsako tako zemljišče zmanjša za toliko odstotkov, za kolikor se je po oceni škode s posebno metodologijo zmanjšal pridelek. Zmanjšanje katastrskega dohodka se za gozd prizna za dobo petih let.

(2) Za ocenjevanje škode se upošteva metodologija, sprejeta na podlagi zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami. Podrobnejša pravila za priznavanje škode po prvem odstavku tega

člena predpiše minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo in gozdarstvo.

63. člen (olajšava za investiranje)

(1) Kadar je mogoče z računi dokazati vlaganja v osnovno kmetijsko ali osnovno gozdarsko dejavnost v okviru gospodinjstva ali agrarne skupnosti, se v letu vlaganja prizna olajšava v višini 20% vloženih sredstev.

(2) Za vlaganja iz prvega odstavka tega člena se štejejo vlaganja v:

1. nakup zemljišč,
2. nakup živali za osnovno čredo,
3. nakup, izgradnjo ali posodobitev kmetijskih gospodarskih objektov, ki služijo za opravljanje osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, vključno z vlaganji v trajne nasade,
4. nakup kmetijske in gozdarske mehanizacije,
5. nakup druge opreme za opravljanje osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, razen nakupa osebnega motornega vozila.

(3) Olajšava se prizna posameznemu zavezancu, članu gospodinjstva ali agrarne skupnosti, ki ima pravico uporabljati zemljišča, v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v gospodinjstvu oziroma glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež v agrarni skupnosti.

(4) Olajšava se lahko uveljavi v letu vlaganja in naslednjih štirih letih.

4. Dohodek iz premoženja

64. člen (dohodek iz premoženja)

(1) Dohodek iz premoženja po tem poglavju zakona vključuje:

1. dohodek iz oddajanja premoženja v najem,
2. dohodek iz prenosa premoženjske pravice,
3. obresti,
4. dividende, in
5. dohodek iz vzajemnih skladov.

(2) Določbe tega poglavja zakona ne vplivajo na davčno obveznost zavezanca po poglavju III.2.1. tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

4.1. Dohodek iz oddajanja premoženja v najem

65. člen (dohodek iz oddajanja premoženja v najem)

(1) Dohodek iz oddajanja premoženja v najem po tem poglavju zakona je dohodek, dosežen z oddajanjem nepremičnin in premičnin (v nadaljnjem besedilu: premoženja) v najem.

(2) Za oddajanje premoženja v najem po prvem odstavku tega člena se šteje:

1. vsako oddajanje premoženja na podlagi pogodbe ali na drugi pravni podlagi, s katerim najemodajalec prepusti najemniku določeno premoženje v uporabo ali mu prepusti pravico do uporabe premoženja, najemnik pa mu je zato dolžan plačati ustrezno najemnino ali drugo nadomestilo;
2. drugi primeri uporabe premoženja, kadar tisti, katerega premoženje uporablja nekdo drug ali ima pravico do uporabe premoženja nekdo drug, prejme ustrezno nadomestilo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Kot dohodek iz oddajanja premoženja v najem se obdavčuje

najemnina in druga nadomestila v zvezi z oddajanjem premoženja v najem, ki vključujejo zlasti:

1. obveznosti in storitve, za katere se je zavezal ali jih je opravil najemnik, razen obratovalnih stroškov, ki jih za najeto premoženje plačuje najemnik;
2. premije, nadomestila, odškodnine in podobne dohodke, ki ne predstavljajo dohodka iz 1. točke tega odstavka.

66. člen
(oprostitev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. dohodka iz oddajanja premičnin v najem, razen od dohodka iz oddajanja opreme, bivalnika in prevoznega sredstva v najem,
2. materialnih vlaganj najemnika, ki ohranjajo uporabno vrednost kmetijskega ali gozdnega zemljišča,
3. dohodka preživljanca po pogodbi o dosmrtnem preživljanju,
4. dohodka za odstop prostora za izvedbo volitev ali referendumov na državni ali lokalni ravni, izvedenih v skladu z zakonom, če dohodek ne presega 10.000 tolarjev.

67. člen
(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dohodek iz oddajanja premoženja v najem, zmanjšan za stroške vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja, če jih v času oddajanja premoženja v najem za navedeno premoženje plačuje najemodajalec. Davčna osnova se ne zmanjša za stroške vzdrževanja, ki ohranja uporabno vrednost kmetijskega ali gozdnega zemljišča.

(2) Kadar zavezanec, ki dosegata dohodek z oddajanjem premoženja v najem, ne uveljavlja stroškov po prvem odstavku tega člena, lahko uveljavlja normirane stroške v višini 20% od dohodka, doseženega z oddajanjem premoženja v najem.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena je davčna osnova od dohodka, ki ga najemnik doseže z oddajanjem premoženja v podnajem, dohodek, dosežen na podlagi podnajema, zmanjšan za najemnino in drugo nadomestilo, ki ga navedeni najemnik plačuje za najem tega premoženja.

(4) Davčna osnova se pri vzajemnem oddajanju premoženja v najem določi za vsako stran posebej, in sicer glede na primerljivo tržno ceno najemnine od premoženja, ki ga fizična oseba odda v najem, upošteva stroške po prvem in drugem odstavku tega člena.

4.2. Dohodek iz prenosa premoženjske pravice

68. člen
(dohodek iz prenosa premoženjske pravice)

(1) Dohodek iz prenosa premoženjske pravice po tem poglavju zakona vključuje dohodek, dosežen z odstopom uporabe oziroma izkoriščanja ali odstopom pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja:

1. materialne avtorske pravice in materialne pravice izvajalca,
2. izuma, videza izdelka, znaka razlikovanja, tehnične izboljšave, načrta, formule, postopka, podobne pravice oziroma podobnega premoženja in informacij glede industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušenj, ne glede na to, ali so zavarovani po zakonu,
3. osebnega imena, psevdonima ali podobe, na podlagi pogodbe ali drugi pravni podlagi, po kateri imetnik premoženjske pravice za prenos le-te prejme določeno nadomestilo.

(2) Kot dohodek iz prenosa premoženjske pravice se po tem poglavju zakona obdavčuje vsak dohodek, prejet kot nadomestilo za prenos

premoženjske pravice, ki vključuje zlasti nadomestilo za uporabo, izkoriščanje ali odstop pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja premoženjske pravice.

69. člen
(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dohodek iz prenosa premoženjske pravice, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% od dohodka, doseženega s prenosom premoženjske pravice.

(2) Stroški iz prvega odstavka tega člena se ne priznajo:

1. imetniku premoženjske pravice, ki ni avtor, izvajalec, izumitelj ali druga oseba, ki ustvari predmet premoženjske pravice,
2. v primeru odstopa uporabe oziroma izkoriščanja ali odstopa pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja osebnega imena, psevdonima ali podobe.

4.3. Obresti

70. člen
(obresti)

(1) Obresti po tem poglavju zakona so obresti od posojil, obresti od dolžniških vrednostnih papirjev, obresti od denarnih depozitov pri bankah in hranilnicah ter drugih podobnih finančnih terjatev do dolžnikov, dohodek iz oddajanja v finančni najem in dohodek iz življenjskega zavarovanja.

(2) Kot obresti se po tem poglavju zakona obdavčuje vsako nadomestilo, ki ne predstavlja vračila glavnice iz finančno dolžniškega razmerja, vključno z nadomestili za tveganje ali za zmanjšanje vrednosti glavnice iz finančno dolžniškega razmerja zaradi inflacije, če ni s tem zakonom drugače določeno. Kot obresti se obdavčujejo tudi diskonti, bonusi, premije in podobni dohodki iz finančno dolžniškega razmerja ali dogovora, ki se nanaša na finančno dolžniško razmerje.

71. člen
(oprostitev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. obresti, ki se zavezancu izplačajo iz naslova neupravičeno ali preveč odmerjenih in plačanih davkov in prispevkov;
2. obresti na pozitivno stanje na transakcijskem računu pri izvajalcu plačilnega prometa, in sicer največ v višini, ki jo izvajalec plačilnega prometa plačuje za depozite na vpogled;
3. dohodka iz življenjskega zavarovanja, ki je sklenjeno za primer smrti in se dohodek izplača zaradi smrti osebe;
4. dohodka iz življenjskega zavarovanja, pri katerem:
 - nastane pravica zahtevati izplačilo zavarovalne vsote po preteku desetih let od dneva sklenitve pogodbe o življenjskem zavarovanju,
 - sta sklenitelj zavarovanja in upravičenec do zavarovalne vsote ena in ista oseba, in
 - ni podana zahteva za izplačilo odkupne vrednosti police življenjskega zavarovanja pred potekom roka iz prve alineje te točke;
5. obresti iz varčevalne pogodbe po nacionalni stanovanjski varčevalni shemi, ki je sklenjena za obdobje deset let, razen obresti pri odstopu od te varčevalne pogodbe.

72. člen
(splošno o davčni osnovi)

Davčna osnova so dosežene obresti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

73. člen

(davčna osnova v primeru dolgoročno vezanih denarnih sredstev in dolgoročnega varčevanja pri bankah in hranilnicah)

Ne glede na določbo 72. člena tega zakona, je davčna osnova od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja na računu pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, z ročnostjo daljšo od enega leta, pri katerem zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, enaka obrestim, obračunanim za obdobje davčnega leta, če se zavezanec rezident tako odloči in o tem v roku in na predpisan način obvesti banko ali hranilnico in davčni organ.

74. člen

(davčna osnova od dohodka iz finančnega najema)

Davčna osnova od dohodka iz finančnega najema je del plačila finančnega najemjemalca finančnemu najemodajalcu, ki ne predstavlja vračila glavnice.

75. člen

(davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja)

(1) Davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja je razlika med prejetim izplačilom in vplačilom.

(2) Vrednost vplačila iz prvega odstavka tega člena se v primeru obročnih vplačil določi kot seštevek vseh obročnih vplačil. V primeru, ko izplačilo iz prvega odstavka tega člena ni prejet oziroma znesku, temveč obročno, se vplačilo oziroma seštevek vseh obročnih vplačil porazdeli enakomerno med obdobja izplačevanja obročnih izplačil. Če celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil v pogodbi o življenjskem zavarovanju ni določeno, se kot celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil upošteva razlika med zavezančovo starostjo v času, ko prvič prejme obročno izplačilo, in pričakovano življenjsko dobo zavezanca, ki se določi glede na podatek Statističnega urada Republike Slovenije o pričakovani življenjski dobi moškega ali ženske v Sloveniji.

76. člen

(davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi ali vnovčitvi kupona za izplačilo obresti)

(1) Davčna osnova od obresti, doseženih z vnovčitvijo kupona za izplačilo obresti, so dosežene obresti.

(2) Davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi kupona za izplačilo obresti pred dospelostjo, so obračunane (natečene) nedospеле obresti do datuma odsvojitve kupona.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove iz prvega in drugega odstavka tega člena za znesek obračunanih (natečenih) nedospelih obresti do dneva pridobitve kupona, ki jih je plačal ob pridobitvi kupona.

77. člen

(davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi ali odkupu diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja)

(1) Davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja pred dospelostjo papirja ali pri odkupu diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja pred ali ob dospelosti papirja, so obresti, obračunane za obdobje od dneva pridobitve do dneva odsvojitve ali odkupa diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja.

(2) Za diskontirani dolžniški vrednostni papir iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi brezkuponski dolžniški vrednostni papir.

(3) Za diskontirani dolžniški vrednostni papir iz prvega odstavka tega člena se ne šteje dolžniški vrednostni papir z diskontom v višini, ki ne presega 2% nominalne vrednosti papirja.

(4) Višina obresti iz prvega odstavka tega člena se določi po metodi enakomernega (konstantnega) donosa.

(5) Za odkup diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi vnovčitev diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja.

(6) Obresti, dosežene ob odsvojitvi diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja iz tretjega odstavka tega člena, se obdavčujejo po poglavju III.5 tega zakona.

78. člen

(razmejitev med glavnico in obrestmi)

Če ni vnaprej natančno določeno, kolikšen del posameznega plačila predstavlja vračilo glavnice in kolikšen del plačilo obresti, se za namene tega zakona šteje, da se najprej plačujejo obresti, izračunane po priznani obresti meri, kot je določena v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, za namene ugotavljanja prihodkov oziroma odhodkov zavezancev, povezanih oseb.

4.4. Dividende

79. člen

(dividende)

(1) Dividende po tem poglavju zakona so dividende in drugi dohodki, doseženi na podlagi lastniškega deleža.

(2) Za lastniški delež po prvem odstavku tega člena se šteje vsak delež, ki ga ima fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: imetnik deleža) na podlagi vloženih sredstev v gospodarski družbi, zadrugi in drugih oblikah organiziranja, vključno s premoženjskim vložkom tihega družbenika v podjetje nosilca tihe družbe in premoženjskim vložkom fizične osebe v katerokoli drugo obliko organiziranja, ki ima pretežno naravo lastniškega kapitala (v nadaljnjem besedilu: plačnik). Investicijski kupon se ne šteje za lastniški delež.

(3) Kot dividenda se po tem poglavju zakona obdavčuje vsaka razdelitev dohodka imetniku deleža iz premoženja plačnika oziroma povezane osebe (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika na podlagi njegovega lastniškega deleža v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža, vključno z razdelitvijo v obliki delnic ali zamenljivih obveznic ali v drugačni obliki, s katero se dobiček ali rezerve v delu, oblikovanem iz dobička ali prevrednotovalni popravek tega dobička ali rezerv, preoblikujejo v osnovni kapital oziroma povečajo lastniški delež zavezanca.

(4) Kot dividende se po tem poglavju zakona obdavčujejo tudi:

1. dividendam podobni dohodki, ki jih prejme imetnik deleža na podlagi lastniškega deleža v plačniku;
2. vsako nadomestilo, ki ga imetnik deleža prejme na podlagi lastniškega deleža v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža; za nadomestilo se šteje vsak proizvod, storitev ali druga ugodnost, ki jo imetniku deleža ali njegovemu družinskemu članu, na podlagi lastniškega deleža, zagotovi plačnik ali povezana oseba (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika.

(5) Za dividendam podobne dohodke po 1. točki četrtega odstavka tega člena se štejejo:

1. dobiček ali rezerve plačnika, ki se delijo v zvezi z udeležbo v plačniku ob prenehanju plačnika ali ob izključitvi ali izstopu imetnika lastniškega deleža iz plačnika;
2. zmanjšanje lastniškega deleža v okviru zmanjšanja osnovnega kapitala plačnika, če ima plačnik dobiček ali presežek, ki ni bil razdeljen;
3. dobiček, ki se razdeli v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku plačnika;
4. obresti, plačane v zvezi z zamenljivimi obveznicami;
5. denarno doplačilo v primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah;
6. izplačana vrednost delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe, razen v primeru, ko družba pridobiva lastne delnice preko borze.

(6) Nadomestila iz 2. točke četrtega odstavka tega člena vključujejo zlasti:

1. zagotavljanje proizvodov in storitev imetniku deleža, po ceni, nižji od primerljive tržne cene;
2. odpis dolga imetniku deleža ali njegovemu družinskemu članu; šteje se, da je dolg ali preostali del dolga odpisan, če imetnik deleža ali njegov družinski član vsako leto od nastanka dolga ne odplača dogovorjene obveznosti in v vsakem primeru vsaj 20% vrednosti celotnega dolga;
3. druge dohodke, ki imajo naravo bonitet v skladu z 27. členom tega zakona, ki jih prejme imetnik deleža ali njegov družinski član na podlagi lastniškega deleža.

80. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dosežena dividenda, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčna osnova od dividend, doseženih v obliki izplačane vrednosti delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe iz 6. točke petega odstavka 79. člena tega zakona je izplačana vrednost, zmanjšana za nominalno vrednost delnic oziroma za (vplačani) znesek vložka.

(3) Davčna osnova od dividend, doseženih v obliki nadomestil iz 1. in 3. točke šestega odstavka 79. člena tega zakona, se ugotavlja na način, kot je določen v 30. členu tega zakona.

(4) Davčna osnova od dividende, dosežene v obliki nadomestila iz 2. točke šestega odstavka 79. člena tega zakona, je višina neodplačanega dolga.

4.5. Dohodek iz vzajemnih skladov

81. člen (dohodek iz vzajemnih skladov)

(1) Dohodek iz vzajemnih skladov je dohodek, dosežen na podlagi naložbe v vzajemni sklad.

(2) Za obdavčljivi dohodek po tem poglavju zakona se šteje:

1. dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve čistega dobička vzajemnega sklada;
2. dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve prihodkov vzajemnega sklada v obliki:
 - a) obresti,
 - b) dividend,

c) iztrženih dobičkov pri naložbah, ali
d) drugih prihodkov;

3. dohodek, ki ga imetnik investicijskega kupona doseže z:

- a) odsvojitvijo investicijskega kupona vzajemnega sklada;
- b) vnovčitvijo investicijskega kupona vzajemnega sklada;
- c) izplačilom sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije vzajemnega sklada.

(3) Dohodek iz 3. točke drugega odstavka tega člena, ki ga zavezanec doseže pri kvalificiranem vzajemnem skladu iz prvega odstavka 84. člena tega zakona, se razdeli na:

1. del dohodka v obliki obresti,
2. del dohodka v obliki dividend,
3. del dohodka v obliki iztrženih dobičkov pri naložbah vzajemnega sklada, ter
4. del dohodka v obliki drugih prihodkov.

(4) Del dohodka v obliki neiztrženih dobičkov pri naložbah vzajemnega sklada se za namene tega poglavja obravnava kot dohodek iz 3. točke tretjega odstavka tega člena. Minister, pristojen za finance, predpiše način upoštevanja neiztrženih dobičkov sklada pri izračunavanju deležev rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada iz šestega odstavka 82. člena tega zakona.

82. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodka iz 1. in 2. točke drugega odstavka 81. člena tega zakona je dosežen dohodek.

(2) Davčna osnova od dohodka iz 3. točke drugega odstavka 81. člena tega zakona, ki ga zavezanec doseže pri drugem vzajemnem skladu iz drugega odstavka 84. člena tega zakona, je presežek izplačane vrednosti oziroma prodajne cene investicijskega kupona oziroma izplačanega sorazmernega dela likvidacijske mase nad vplačano vrednostjo oziroma nabavno ceno investicijskega kupona. Pri ugotavljanju davčne osnove se upoštevajo normirani stroški provizij, tako da se izplačana vrednost ali prodajna cena investicijskega kupona oziroma izplačan sorazmerni del likvidacijske mase, zmanjša za 2%.

(3) Davčna osnova od dela dohodka iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona je presežek zmnožka izplačane vrednosti oziroma prodajne cene investicijskega kupona oziroma izplačanega sorazmernega dela likvidacijske mase in deleža rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada po posameznem viru iz šestega odstavka tega člena (ki velja za obdobje imetništva investicijskega kupona vzajemnega sklada), nad zmnožkom vplačane vrednosti oziroma nabavne cene investicijskega kupona in navedenega deleža rasti.

(4) Pri ugotavljanju davčne osnove iz tretjega odstavka tega člena se upoštevajo normirani stroški provizij tako, da se izplačana vrednost ali prodajna cena investicijskega kupona oziroma izplačan sorazmerni del likvidacijske mase, zmanjša za 2%.

(5) Pri določitvi deležev rasti iz tretjega odstavka tega člena se upošteva število dni posedovanja investicijskega kupona v mesecu pridobitve in v mesecu odsvojitve, vnovčitve oziroma izplačila likvidacijske mase, odvisno od tega, ali je zavezanec investicijski kupon posedoval manj kot 15 dni oziroma več kot 15 dni v mesecu.

(6) Deleže rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada v obdobju imetništva investicijskega kupona po viru rasti premoženja iz:

1. prihodkov vzajemnega sklada v obliki obresti,
2. prihodkov vzajemnega sklada v obliki dividend,
3. prihodkov vzajemnega sklada v obliki iztrženih dobičkov pri naložbah, in
4. prihodkov vzajemnega sklada v obliki drugih prihodkov, mesečno izračuna in objavi družba za upravljanje, ki upravlja

kvalificiran vzajemni sklad in sicer v rokih in na način, ki je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek. Delež rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada po posameznem viru iz 1. do 4. točke tega odstavka se izračuna tako, da se rast vrednosti posameznega vira premoženja vzajemnega sklada iz 1. do 4. točke tega odstavka v obdobju imetništva investicijskega kupona deli s celotno rastjo vrednosti virov premoženja vzajemnega sklada iz 1. do 4. točke tega odstavka v obdobju imetništva investicijskega kupona.

(7) Zavezanec je dolžan voditi evidenco zalog investicijskih kuponov vzajemnega sklada. Družba za upravljanje, ki upravlja kvalificiran vzajemni sklad, je dolžna voditi evidenco zalog investicijskih kuponov vzajemnega sklada, ki niso prenosljivi, za posameznega imetnika investicijskih kuponov. Zaloge se vodijo po metodi zaporednih cen (FIFO).

83. člen (oprostitve)

(1) Davka se ne plača od dohodka iz 3. točke tretjega odstavka 81. člena tega zakona, če ima imetnik investicijski kupon v lasti več kot tri leta.

(2) Davka se ne plača od dohodka iz 3. točke tretjega odstavka 81. člena tega zakona, če je imetnik investicijski kupon pridobil v postopku obveznega preoblikovanja pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v vzajemni sklad oziroma v postopku obvezne oddelitve dela sredstev pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad, in sicer z zamenjavo delnic pooblaščenice investicijske družbe ali delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, pridobljenih v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij.

84. člen (kvalificirani in drugi vzajemni sklad)

(1) Kvalificirani vzajemni sklad po tem poglavju zakona je:

1. vzajemni sklad, ki ga upravlja družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja Agencije Republike Slovenije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje vzajemnega sklada;
2. vzajemni sklad, ki ga upravlja družba za upravljanje druge države članice EU in katerega poslovanje je usklajeno z Direktivo o investicijskih skladih, pod pogojem, da se v roku in na način, ki je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, opredeli kot kvalificirani vzajemni sklad in izpolnjuje vse pogoje, predvsem glede poročanja imetnikom investicijskih kuponov o vrsti razdeljenega ali doseženega dohodka ter poročanja davčni upravi, kot je predpisano z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Drugi vzajemni sklad je vzajemni sklad, ki ni sklad iz prvega odstavka tega člena.

5. Dobiček iz kapitala

85. člen (dobiček iz kapitala)

(1) Dobiček iz kapitala je dobiček, dosežen z odsvojitvijo kapitala.

(2) Določbe tega poglavja zakona ne vplivajo na davčno obveznost zavezanca po poglavju III.2. tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

86. člen (kapital)

(1) Za kapital po tem poglavju zakona se šteje:

1. nepremičnina, ne glede na to, ali je bila odsvojena v spremenjenem ali nespremenjenem stanju, če je bila odsvojitve izvršena pred potekom desetih let od dneva, ko je bila nepremičnina pridobljena;
2. pretežni lastniški delež ali njegov del;
3. vrednostni papirji in deleži v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki niso del pretežnega lastniškega deleža iz 2. točke tega odstavka, če je bila odsvojitve izvršena pred potekom treh let od dneva, ko je bil vrednostni papir ali delež pridobljen.

(2) Pretežni lastniški delež iz 2. točke prvega odstavka tega člena je lastniški delež v osnovnem kapitalu, ki vrednostno s sorazmernim upoštevanjem drugega kapitala gospodarske družbe dosega najmanj 60 milijonov tolarjev, ki ga ima zavezanec neposredno ali posredno preko povezanih oseb, če kapital gospodarske družbe po pridobitvi lastniškega deleža presega 200 milijonov tolarjev. Delež v osnovnem kapitalu in sorazmerni del drugega kapitala gospodarske družbe se ugotavlja kot povprečje njegove vrednosti po poslovnih poročilih gospodarske družbe za zadnje petletno obdobje pred odsvojitvijo lastniškega deleža zavezanca. Kapital gospodarske družbe po pridobitvi se ugotavlja kot povprečje njegove vrednosti po zadnjem poslovnem poročilu po pridobitvi.

(3) Za kapital po tem členu se ne šteje investicijski kupon.

87. člen (obdavčljiva odsvojitve kapitala)

Za obdavčljivo odsvojitve kapitala po tem poglavju zakona se šteje vsaka odsvojitve kapitala, kot je zlasti prodaja kapitala, dajanje kapitala v dar, zamenjava kapitala, izplačilo lastniškega deleža v primeru prenehanja gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja, zmanjšanje deleža v okviru zmanjšanja lastniškega kapitala gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja ter drugi primeri izplačila lastniškega deleža, izplačane v denarju ali v naravi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

88. člen (neobdavčljiva odsvojitve kapitala)

Za obdavčljivo odsvojitve kapitala po tem poglavju zakona se ne šteje:

1. prenos kapitala preminule osebe na dediča, volilojemnika ali osebo, ki ju nadomesti po predpisih o dedovanju, ali na drugo osebo, ki uveljavlja kakšno pravico iz zapuščine, zaradi smrti fizične osebe;
2. odsvojitve nepremičnine po pogodbi o dosmrtnem preživljanju;
3. prenos nepremičnin iz naslova razlastitev, po predpisih, ki urejajo to področje;
4. prenos kapitala posojilojemalcu ali zastavnemu upniku v primeru ustanovitve zastavne pravice na kapitalu, in prenos nazaj posojilodajalcu oziroma zastavitelju;
5. zamenjava vrednostnih papirjev z istovrstnimi papirji istega izdajatelja, pri kateri se ne spreminjajo razmerja med družbeniki in kapital izdajatelja ter ni denarnega toka;
6. zamenjava prednostnih delnic z navadnimi delnicami istega izdajatelja, če ni denarnega doplačila;
7. zamenjava zamenljivih obveznic z delnicami istega izdajatelja, če ni denarnega doplačila;
8. vnovčitev dolžniških vrednostnih papirjev, razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev iz tretjega odstavka 77. člena tega zakona;
9. zmanjšanje deleža v okviru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube oziroma čiste izgube poslovnega leta ali prenosu zneskov v kapitalne rezerve oziroma zmanjšanje kapitalnega deleža v osebni družbi zaradi izračunanega deleža družbenika pri izgubi osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalnega deleža oziroma zmanjšanje vrednosti deleža, ki ga je vpisal član zadruga, ki je namenjeno kritju neporavnane izgube

zadruge;

10. izplačilo deleža v dobičku družbeniku osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalnega deleža;

11. zamenjava delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada v postopku obveznega preoblikovanja investicijske družbe, nastale iz pooblaščenice investicijske družbe, v vzajemni sklad, po predpisih, ki urejajo to področje;

12. prenos kapitala v postopkih prisilne izterjave obveznih dajatev v skladu z zakoni.

89. člen (oprostitev)

(1) Dohodnine se ne plača od dobička iz kapitala, doseženega pri:

1. prvi odsvojitvi delnic ali deleža v kapitalu, pridobljenega v procesu lastniškega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastniško preoblikovanje podjetij;

2. odsvojitvi stanovanja ali stanovanjske hiše - ki ima največ dve stanovanji, s pripadajočim zemljiščem - v katerem je imel zavezanec prijavljeno stalno prebivališče in je tam dejansko bival vsaj zadnja tri leta pred odsvojitvijo; v primeru, ko je zavezanec stanovanje ali stanovanjsko hišo uporabljal v zvezi z opravljanjem dejavnosti ali ga je oddajal v najem, se za odsvojitve kapitala po tej točki ne šteje odsvojitve tistega dela stanovanja ali stanovanjske hiše, ki ga je zavezanec uporabljal v zvezi z opravljanjem dejavnosti (pod pogojem, da je stanovanje ali stanovanjska hiša oziroma njun del v poslovnih knjigah prikazano kot sredstvo za potrebe dejavnosti) ali ga je oddajal v najem.

(2) Izguba, ki jo zavezanec doseže pri odsvojitvi kapitala iz prvega odstavka tega člena, ne zmanjšuje davčne osnove od dobička iz kapitala.

90. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dobička iz kapitala je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi.

(2) Kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala v času pridobitve negativna (izguba), se lahko v letu, za katero se odmerja dohodnina, za navedeno izgubo zmanjšuje pozitivna davčna osnova za dobiček iz kapitala, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova za dobiček iz kapitala.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena, negativna razlika (izguba), ki je dosežena z odsvojitvijo kapitala iz 2. in 3. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona, ne zmanjšuje pozitivne davčne osnove po tem poglavju:

1. če zavezanec v roku 30 dni pred ali po odsvojitvi kapitala pridobi vsebinsko istovrstni nadomestni kapital, ali pridobi pravico do nakupa ali obveznost nakupa istovrstnega kapitala, ali

2. če zavezanec odsvoji kapital in zavezanec družinski član ali pravna oseba, v kateri ima pretežni lastniški delež, neposredno ali posredno pridobi istovrstni kapital.

(4) Pozitivna razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi, ki ga ima zavezanec v gospodarjenju pri borznoposredniški družbi na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji, se zmanjša za dejanske stroške zavezanca v obliki provizije po pogodbi, vendar skupaj ne več kot 1,5% pozitivne razlike.

(5) Davčna osnova od dobička iz kapitala, ki je dosežen z odsvojitvijo kapitala iz 2. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona, se v

primeru, če je od pridobitve do odsvojitve kapitala ali njegovega dela preteklo najmanj tri leta, zmanjša za 60%.

91. člen (vrednost kapitala ob pridobitvi)

(1) V vrednost kapitala ob pridobitvi se vštevata nabavna vrednost kapitala in stroški, ki so določeni s tem členom.

(2) Za nabavno vrednost kapitala iz prvega odstavka tega člena se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala v času pridobitve. Če kapital ni pridobljen na podlagi pogodbe, ali če vrednost kapitala v času pridobitve ni razvidna iz pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala šteje vrednost kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili.

(3) Kadar zavezanec pridobi delnice ali drug kapital na način, določen v četrtem odstavku 30. člena tega zakona, se za nabavno vrednost delnice ali drugega kapitala šteje primerljiva tržna cena delnice ali drugega kapitala na dan, ko je bila pravica izvršena oziroma na dan, ko je zavezanec pridobil delnice ali drug kapital.

(4) Kadar zavezanec pridobi delnico oziroma delež ob preoblikovanju dobička ali rezerv v delu, oblikovanem iz dobička, oziroma prevrednotovalnega popravka tega dobička ali rezerv plačnika v osnovni kapital, oziroma ko se zaradi takega preoblikovanja poveča lastniški delež zavezanca, se za nabavno vrednost tako pridobljenih delnic ali pridobljenega oziroma povečanega deleža šteje znesek, od katerega je bil obračunan davek po poglavju III.4.4. tega zakona.

(5) Stroški iz prvega odstavka tega člena so:

1. vrednost na nepremičnini opravljenih investicij in stroškov vzdrževanja, ki povečuje uporabno vrednost nepremičnine, če jih je plačal zavezanec;
2. znesek davka na dediščino in darila, ki ga je plačal zavezanec ob pridobitvi kapitala,
3. provizija, ki jo je zavezanec plačal borzno posredniški hiši ali nepremičninskemu posredniku za posredovanje pri pridobitvi kapitala ter provizija, ki jo je zavezanec plačal priznani borzi vrednostnih papirjev in klirinško depotni družbi v zvezi s pridobitvijo kapitala;
4. stroški, ki jih je plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo pridobljene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščen cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način.

(6) Provizije iz 3. točke petega odstavka tega člena se priznavajo v višini dejanskih stroškov, vendar skupaj ne več kot 1% od nabavne vrednosti kapitala ob pridobitvi.

(7) Stroški cenitve iz 4. točke petega odstavka tega člena se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 45.000 tolarjev.

(8) Nabavna vrednost in stroški v tuji valuti iz prvega odstavka tega člena se preračunajo v tolarje po srednjem tečaju Banke Slovenije. Preračun se opravi na dan pridobitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

(9) Priznana borza vrednostnih papirjev iz 3. točke petega odstavka tega člena, iz 2. točke drugega odstavka 92. člena tega zakona in iz 1. točke tretjega odstavka 102. člena tega zakona je borza, katere organizator je polnopravni član svetovnega združenja borz (World Federation of Exchanges – WFE oziroma Federation Internationale des Bourses de Valeurs – FIBV).

92. člen (vrednost kapitala ob odsvojitvi)

(1) Za vrednost kapitala ob odsvojitvi se šteje v prodajni ali drugi

pogodbi navedena vrednost kapitala ob odsvojitvi. Če kapital ni odsvojen na podlagi pogodbe, ali če vrednost kapitala ob odsvojitvi ni razvidna iz pogodbe, ali če iz pogodbe ali drugih dokazil razvidna vrednost kapitala ne ustreza vrednosti kapitala, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času odsvojitve, se za vrednost kapitala ob odsvojitvi šteje primerljiva tržna cena kapitala ob odsvojitvi.

(2) Vrednost kapitala ob odsvojitvi se zmanjša za naslednje stroške zavezanca:

1. znesek davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob odsvojitvi nepremičnine,
2. provizijo, ki jo je zavezanec plačal borzno posredniški hiši ali nepremičninskemu posredniku za posredovanje pri odsvojitvi kapitala, ter provizija, ki jo je zavezanec plačal priznani borzi vrednostnih papirjev in klirinško depotni družbi v zvezi z odsvojitvijo kapitala;
3. stroške, ki jih plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo odsvojene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščen cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način.

(3) Provizije iz 2. točke drugega odstavka tega člena, se priznavajo v višini dejanskih stroškov, vendar skupaj ne več kot 1% od vrednosti kapitala ob odsvojitvi, brez upoštevanja stroškov iz drugega odstavka tega člena.

(4) Stroški cenitve nepremičnine iz 3. točke drugega odstavka tega člena se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 45.000 tolarjev.

(5) Vrednost kapitala ob odsvojitvi in stroški iz drugega odstavka tega člena v tuji valuti se preračunajo v tolarje po srednjem tečaju Banke Slovenije. Preračun se opravi na dan odsvojitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

93. člen

(odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Kadar zavezanec odsvoji kapital pred potekom roka iz prvega odstavka 86. člena tega zakona, ki velja za tak kapital, na način, določen v drugem odstavku tega člena, se davčna obveznost zavezanca v trenutku odsvojitve ne ugotavlja.

(2) Ugotavljanje davčne obveznosti se lahko odloži pri naslednjih odsvojitvah kapitala:

1. podaritvi kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku;
2. zamenjavi deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah.

(3) O tem ali gre za odsvojitve kapitala iz drugega odstavka tega člena, odloči davčni organ na podlagi priglasitve odsvojitve kapitala pri davčnem organu.

(4) Ugotavljanje davčne obveznosti se odloži do naslednje obdajljive odsvojitve podarjenega kapitala, ki jo opravi zavezančev zakonec ali otrok, oziroma do naslednje obdajljive odsvojitve kapitala, pridobljenega z zamenjavo iz 2. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Rok iz prvega odstavka 86. člena tega zakona začne imetniku kapitala, ki pridobi kapital na način iz drugega odstavka tega člena, teči z dnem pridobitve podarjenega ali zamenjanega kapitala.

(6) Kadar se ugotavljanje davčne osnove odloži, se kot nabavna vrednost s podaritvijo ali zamenjavo pridobljenega kapitala šteje:

1. v primeru ko zakonec ali otrok zavezanca pridobi kapital z obdaritvijo - nabavna vrednost kapitala v času, ko je kapital pridobil darovalec;

2. v primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah - nabavna vrednost zamenjanih deležev v času njihove pridobitve, zmanjšana za denarno doplačilo iz 5. točke petega odstavka 79. člena tega zakona.

(7) Za otroka po tem členu se šteje lasten otrok, posvojenec in pastorek.

94. člen

(čas pridobitve kapitala)

(1) Za čas pridobitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katere je fizična oseba pridobila kapital. V drugih primerih pridobitve se za čas pridobitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

(2) Kadar se nepremičnina pridobi z graditvijo, ki jo izvaja zavezanec sam, se za čas pridobitve šteje datum izdaje gradbenega dovoljenja. V primeru pridobitve nepremičnine z graditvijo, ki jo po pogodbi za zavezanca izvaja druga oseba, se za čas pridobitve šteje datum sklenitve pogodbe med zavezancem in izvajalcem. Če zavezanec v času dveh let od podpisa pogodbe ne prevzame zgrajene nepremičnine, se za čas pridobitve šteje datum dejanskega prevzema zgrajene nepremičnine.

(3) Kadar se odsvoji objekt, ki stoji na zemljišču, katerega čas pridobitve ni enak času pridobitve objekta, se kot čas pridobitve objekta in zemljišča šteje čas pridobitve objekta.

95. člen

(čas odsvojitve kapitala)

Za čas odsvojitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katere je fizična oseba odsvojila kapital. V drugih primerih odsvojitve se za čas odsvojitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

96. člen

(vodenje evidenc zalog kapitala)

(1) Zavezanec je dolžan voditi evidenco zalog istovrstnega kapitala iz 2. in 3. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona. Zaloge tovrstnega kapitala se vodijo po metodi zaporednih cen (FIFO).

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko zavezanec vodi ločeno evidenco zalog istovrstnih vrednostnih papirjev, ki jih ima v gospodarjenju pri borznoposredniški družbi na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji.

97. člen

(pravilo vštevanja v dohodek davčnega leta)

V dohodek, dosežen kot dobiček iz kapitala, se vštevajo v davčnem letu doseženi dobički iz kapitala ali realizirane izgube iz kapitala. Šteje se, da je dobiček dosežen ali izguba realizirana v času odsvojitve kapitala.

6. Drugi dohodki

98. člen

(opredelitev drugih dohodkov)

(1) Drugi dohodki so vsi dohodki, ki se v skladu s tem zakonom ne

štejejo za dohodke fizične osebe iz 1. do 5. točke 17. člena tega zakona.

(2) Za druge dohodke po tem zakonu se ne štejejo dohodki iz 19. in iz 20. člena tega zakona ter dohodki, ki so v skladu s tem zakonom oproščeni plačila dohodnine ali se ne všttevajo v davčno osnovo.

(3) Drugi dohodki vključujejo:

1. nagrade;
2. darila;
3. dobitke v nagradnih igrah;
4. priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture;
5. kadrovske in druge štipendije;
6. nadomestila, prejeta v zvezi z ustanovitvijo ali obremenitvijo pravice in drugi dohodki, doseženi s prenosom oziroma odstopom pravice na premoženju, ki je prenosljiva in katere vrednost je mogoče izraziti v denarju;
7. izplačila odkupne vrednosti v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb;
8. dohodek, ki se ne šteje za dohodek iz zaposlitve, za dohodek iz dejavnosti, za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za dohodek iz premoženja ter za dobiček iz kapitala in ni dohodek, ki se ne šteje za dohodek po tem zakonu oziroma ni dohodek, oproščen plačila dohodnine po tem zakonu.

99. člen

(drugi dohodki, ki se ne všttevajo v davčno osnovo)

(1) V davčno osnovo od drugih dohodkov se ne všteta kadrovska štipendija in druga štipendija, izplačana mesečno štipendistu za študij v Sloveniji do višine minimalne plače in za študij v tujini do višine minimalne plače, povečane za 60%. Pri določanju višine minimalne plače se upošteva minimalna plača, kot je določena z zakonom, ki ureja minimalno plačo. Pri izplačilu prejemkov v zvezi z izobraževanjem in usposabljanjem štipendistov se smiselno upoštevajo določbe četrtega odstavka 27. člena in 3. točke prvega odstavka 31. člena tega zakona.

(2) Štipendija, ki presega znesek, določen v prvem odstavku tega člena, se všteta v davčno osnovo v višini, ki presega znesek, določen v prvem odstavku tega člena.

100. člen (oprostitev)

Ne glede na 98. člen tega zakona, se dohodnine ne plačuje od:

1. nagrade in priznanja za izjemne dosežke na humanitarnem, znanstvenoraziskovalnem, kulturnem, vzgojnoizobraževalnem, športnem ali socialnem področju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - jih izplača država v skladu z zakonom, samoupravna lokalna skupnost v skladu s statutom ali odlokom ali ustanova, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom,
 - ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev, in
 - je bil prejemnik nagrade ali priznanja izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe pri prijavi na razpis oziroma v postopku izbora nagrajenca;
2. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, dokumentiranih z računom, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki:
 - je napotena ali pozvana s strani državnega ali drugega organa zaradi izvajanja dejavnosti tega organa;
 - prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v prostovoljnih ljubiteljskih, humanitarnih, dobroteljskih,

vzgojnoizobraževalnih, zdravstvenih, kulturnih, športnih, raziskovalnih, sindikalnih dejavnostih, v dejavnostih zbornic, v dejavnostih verskih skupnosti in v dejavnostih političnih strank, pod pogojem, da so navedene dejavnosti nepridobitne dejavnosti;

- sodeluje v dejavnostih društev in njihovih zvez, zaradi uresničevanja ciljev oziroma namenov, zaradi katerih so društva ustanovljena, ne pa v okviru opravljanja pridobitne dejavnosti teh društev;
- in v zvezi s tem prejme povračilo navedenih stroškov do višine povračil stroškov, ki je določena za povračila delavcem iz delovnega razmerja v skladu s predpisom vlade iz 31. člena tega zakona;
- 3. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki na podlagi imenovanja opravi funkcijo člana volilnega odbora na podlagi predpisov o volitvah in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov do višine povračil stroškov, ki je določena za povračila delavcem iz delovnega razmerja v skladu s predpisom vlade iz 31. člena tega zakona;
- 4. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki se udeleži posveta z mednarodno udeležbo in v zvezi s tem prejme le povračilo stroškov do višine povračil stroškov, ki je določena za povračila delavcem iz delovnega razmerja v skladu s predpisom vlade iz 31. člena tega zakona;
- 5. izplačila odkupne vrednosti v primeru rednega prenehanja prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja zaradi pridobitve pravice do pokojnine, pod pogojem, da sredstva niso izplačana zavarovancu, temveč se v skladu z 352. in 353. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 20/04 - uradno prečiščeno besedilo) v enkratnem znesku prenesejo izplačevalcu pokojnine v imenu in za račun zavarovanca, ki sklene zavarovanje, po katerem zavarovanec pridobi pravico do doživljenjske mesečne pokojninske rente;
- 6. prenosa sredstev iz enega pokojninskega načrta v drugi pokojninski načrt prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja v skladu s 360. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 20/04 - uradno prečiščeno besedilo).

101. člen

(davčna osnova za druge dohodke)

(1) Davčna osnova je doseženi dohodek, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto dohodka drugače določeno.

(2) V davčno osnovo se ne všteta posameznega darila, če njegova vrednost ne presega 5.000 tolarjev oziroma če skupna vrednost vseh daril, prejetih v davčnem letu od istega darovalca, ne presega 10.000 tolarjev.

(3) V davčno osnovo se ne všteta posameznega prejemka, prejetega v primerih iz prve, druge in tretje alineje 2. točke 100. člena tega zakona, če ne presega 30.000 tolarjev, brez upoštevanja prejemkov, namenjenih pokritju stroškov, od katerih se ne plačuje dohodnina, oziroma skupni prejemek, prejet v primerih iz prve, druge in tretje alineje 2. točke 100. člena tega zakona, če na letni ravni ne presega 200.000 tolarjev, brez upoštevanja prejemkov, namenjenih pokritju stroškov, od katerih se ne plačuje dohodnina.

(4) V davčno osnovo se ne všteta dobitka v nagradnih igrah, ki niso igre na srečo, kjer je potrebno določeno znanje, spretnost ali naključje, če vrednost dobitka ne presega 5.000 tolarjev.

IV. LETNA DAVČNA OSNOVA IN DAVČNE OLAJŠAVE

1. Letna davčna osnova

102. člen (letna davčna osnova rezidenta)

(1) Letna davčna osnova od dohodkov rezidenta, pridobljenih v

davčnem letu, je vsota davčnih osnov, določenih v III. poglavju tega zakona, vključno s povečanji in zmanjšanji, določenimi pri posamezni vrsti dohodka.

(2) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v tretjem in četrtem odstavku 35. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost, določene v 43. členu tega zakona, vendar največ do višine vsote davčnih osnov.

(3) V letno davčno osnovo rezidenta se ne všteva:

1. obresti na:

- a) denarne depozite fizične osebe pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji, vključno z dohodki iz varčevalnih pogodb po nacionalni stanovanjski varčevalni shemi,
- b) denarne depozite fizične osebe pri bankah drugih držav članic EU,
- c) dolžniške vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borznem trgu v Sloveniji in na priznanih borzah v drugih državah članicah EU,

2. dohodek iz:

- a) 2.a točke drugega odstavka 81. člena tega zakona, ki ga zavezanec doseže pri vzajemnem skladu iz desetega odstavka tega člena,
- b) 1. točke tretjega odstavka 81. člena tega zakona, do višine 300.000 tolarjev. Dohodek, ki presega navedeni znesek, se všteva v davčno osnovo v višini, ki presega navedeni znesek.

(4) Znesek posamezne davčne osnove iz 80. člena tega zakona se rezidentu zmanjša za 35%. Zmanjšanje se ne prizna v primerih:

1. dividend iz 2. točke četrtega odstavka 79. člena tega zakona,
2. dividend, prejetih iz tujine,
3. dividend, katerih plačnik je osebna družba rezident v Sloveniji,
4. dividend tihim družbenikom, katerih plačnik je nosilec tihe družbe v Sloveniji.

(5) Zmanjšanje v višini iz četrtega odstavka tega člena se prizna tudi od posamezne davčne osnove od dohodka iz:

1. 1. točke in 2.b točke drugega odstavka 81. člena tega zakona, ki ga zavezanec doseže pri vzajemnem skladu iz desetega odstavka tega člena,
2. 2. točke tretjega odstavka 81. člena tega zakona.

(6) V primeru dividend iz 3. točke četrtega odstavka tega člena se v letno davčno osnovo rezidenta všteva prejeta dividenda, ki vključuje tudi plačan davek od dohodkov osebne družbe po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, od deleža družbenika pri dobičku osebne družbe.

(7) V primeru dividend iz 4. točke četrtega odstavka tega člena se v letno davčno osnovo rezidenta všteva prejeta dividenda, ki vključuje tudi plačan davek od dohodkov nosilca tihe družbe po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb oziroma po tem zakonu, od deleža tihega družbenika pri dobičku nosilca tihe družbe.

(8) Ne glede na 2. točko četrtega odstavka tega člena se zmanjšanje davčne osnove prizna v primeru dividende, prejete od plačnika, ki je za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjeno z državo nečlanico EU, ne šteje kot rezident izven EU.

(9) Dohodek iz:

1. 2.c točke drugega odstavka 81. člena tega zakona, ki ga zavezanec doseže pri vzajemnem skladu iz desetega odstavka tega člena in,
2. 3. točke tretjega odstavka 81. člena tega zakona, se lahko v letu, za katero se odmerja dohodnina, zmanjša za letno negativno razliko (izgubo) iz drugega odstavka 90. člena tega zakona, vendar ne več kot znaša ta dohodek.

(10) Vzajemni sklad iz 2.a točke tretjega odstavka tega člena, 1. točke

petega odstavka tega člena in 1. točke devetega odstavka tega člena je: 1. vzajemni sklad iz 1. točke prvega odstavka 84. člena tega zakona, in 2. vzajemni sklad iz 2. točke prvega odstavka 84. člena tega zakona, ne glede na to, ali se opredeli kot kvalificirani vzajemni sklad.

(11) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določeno v 59. členu tega zakona, vključno z oprostitvami in znižanji iz 61. in 62. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca, ter za pristojbine, uvedene s predpisi o gozdovih in stroške delovanja in vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, določene na podlagi predpisov o kmetijskih zemljiščih.

(12) Če je davčna osnova iz prvega odstavka 59. člena tega zakona z upoštevanjem znižanj iz 62. člena tega zakona negativna, zavezanec lahko za to davčno osnovo zmanjšuje davčno osnovo od drugih dohodkov, določenih v drugem odstavku 58. člena tega zakona, razen od drugih dohodkov, pridobljenih v zvezi z dolgoročnimi vlaganji v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, vendar največ v višini davčne osnove od drugih dohodkov, katerih davčno osnovo znižuje.

(13) Letna davčna osnova od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ugotovljena na način, določen v enajstem in dvanajstem odstavku tega člena se zmanjša za olajšavo za investiranje iz 63. člena tega zakona, vendar največ do višine letne davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

103. člen (povprečenje)

(1) Dohodki iz delovnega razmerja, vključno z zamudnimi obrestmi, ki se izplačajo na podlagi sodne odločbe za več let nazaj, se vštejejo v celoti v osnovo za dohodnino leta, v katerem jih je zavezanec prejel, in se obdavčijo po povprečni stopnji dohodnine enoletnih dohodkov.

(2) Za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine enoletnih dohodkov iz prvega odstavka tega člena se prejeti dohodek, ki se nanaša na več let, razdeli na toliko enakih delov, na kolikor let se nanaša, vendar ne več kot na tri enake dele. V osnovo za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine enoletnih dohodkov se vključi en sorazmerni del tako razdeljenega dohodka.

(3) Drugi dohodki iz drugega odstavka 58. člena tega zakona, pridobljeni v zvezi z dolgoročnimi vlaganji v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se vštevajo v celoti v osnovo za dohodnino leta, v katerem jih je zavezanec prejel, in se obdavčijo po povprečni stopnji dohodnine enoletnih dohodkov.

(4) Za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine enoletnih dohodkov iz tretjega odstavka tega člena se prejeti dohodki iz tretjega odstavka tega člena razdelijo na sedem enakih delov. V osnovo za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine enoletnih dohodkov se vključi en sorazmerni del tako razdeljenega dohodka.

104. člen (upoštevanje oproščene dohodka pri izračunu dohodnine od drugih dohodkov rezidenta)

Dohodek rezidenta, od katerega se skladno z določbami mednarodne pogodbe v Sloveniji ne plačuje dohodnine, se upošteva pri izračunu višine dohodnine od preostalega obdavčljivega dohodka takega rezidenta, če je tako določeno z mednarodno pogodbo.

2. Davčne olajšave

105. člen (splošna olajšava)

Vsakemu rezidentu se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 591.900 tolarjev letno, pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana.

106. člen (osebne olajšave)

(1) Rezidentu, invalidu s 100% telesno okvaro, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.441.500 tolarjev letno, če mu je bila priznana pravica do tuje nege in pomoči, na podlagi odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, centra za socialno delo ali občinskega upravnega organa, pristojnega za varstvo borcev in vojaških invalidov.

(2) Rezidentu po dopolnjenem 65. letu starosti, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 275.300 tolarjev letno.

(3) Rezidentu, prejemniku pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 14,5% odmerjene pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(4) Rezidentu, ki prejema nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja kot delovni invalid po predpisih, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 14,5% odmerjenega nadomestila.

(5) Rezidentu, prejemniku priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 14,5% odmerjene priznavalnine.

(6) Olajšava iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se prizna največ v višini dohodnine, obračunane od posameznega dohodka, navedenega v tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena.

107. člen (posebne osebne olajšave)

(1) Rezidentu, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta in njegovi dohodki, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu, v letu, za katero se odmerja dohodnina, ne presegajo 1.600.000 tolarjev, se do dopolnjenega 26. leta starosti prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenih organizacij, ki opravljajo dejavnost posredovanja dela dijaku in študentu, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, v višini 1.200.000 tolarjev letno. Navedena olajšava se prizna tudi osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejša od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer za dodiplomski študij za dobo največ šest let od dneva vpisa in za podiplomski študij za največ štiri leta od dneva vpisa.

(2) Rezidentu, ki samostojno opravlja specializiran poklic na področju kulturne dejavnosti in je vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi, se pod pogojem, da gre za poklic, ki je značilen samo za področje kulturne dejavnosti in pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 3.900.000 tolarjev njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(3) Rezidentu, ki samostojno opravlja novinarski poklic in je vpisan v razvid samostojnih novinarjev, se pod pogojem, da nima sklenjenega

delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 3.900.000 tolarjev njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(4) Delodajalec, ki zaposli dijaka ali študenta na podlagi napotnice pooblaščenih organizacij, ki opravljajo dejavnost posredovanja dela dijaku ali študentu, mora o tem, s predložitvijo napotnice, obvestiti Davčno upravo Republike Slovenije in Inšpektorat Republike Slovenije za delo najpozneje na dan začetka dela. Napotnica mora poleg podatkov, predpisanih z drugimi predpisi, vsebovati tudi davčno številko delodajalca, študenta ali dijaka in pooblaščenih organizacij, ki opravljajo dejavnost posredovanja dela dijaku ali študentu.

108. člen (posebna olajšava)

(1) Rezidentom, ki vzdržujejo družinske člane, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove, ki znaša:

1. za prvega vzdrževanega otroka 474.900 tolarjev letno, ali
2. za vzdrževanega otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo in ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, 1.720.800 tolarjev letno. Olajšava se ne prizna zavezancu, katerega otrok je zaradi zdravljenja, usposabljanja, vzgoje ali šolanja v zavodu, v katerem ima celodnevno brezplačno oskrbo, ali v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V tem primeru se olajšava prizna za dobo, za katero center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do dodatka za nego otroka;
3. za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana 474.900 tolarjev letno.

(2) Za vsakega nadaljnjega vzdrževanega otroka se olajšava iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena poveča, in sicer:

1. za drugega vzdrževanega otroka za 41.300 tolarjev,
2. za tretjega vzdrževanega otroka za 213.400 tolarjev,
3. za četrtega vzdrževanega otroka za 385.500 tolarjev,
4. za petega vzdrževanega otroka za 557.600 tolarjev,
5. za vse nadaljnje vzdrževane otroke za 172.000 tolarjev glede na višino olajšave za predhodnega vzdrževanega otroka.

(3) Za uveljavljanje posebne olajšave iz 2. točke prvega odstavka tega člena se uporablja odločba centra za socialno delo o priznanju dodatka za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke.

(4) Olajšava, določena v 1. točki prvega odstavka tega člena se ne priznava zavezancu, katerega otrok je v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V tem primeru se olajšava prizna za dobo, za katero center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do otroškega dodatka.

(5) Če zavezanec ni vse leto vzdrževal družinskega člana, se za priznanje olajšave upošteva le čas, ko je zavezanec takega člana dejansko preživel.

(6) Za istega vzdrževanega družinskega člana se v davčnem letu prizna posebna olajšava samo enemu zavezancu, drugemu pa le morebitna razlika do celotne višine olajšave.

(7) Če se zavezanci ne morejo sporazumeti, kdo izmed njih bo uveljavljal posebno olajšavo za istega vzdrževanega družinskega člana,

se prizna vsakemu zavezancu sorazmerni del olajšave.

(8) Za otroka, za katerega zavezanec na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, prispeva za njegovo preživljanje, lahko zavezanec uveljavlja posebno olajšavo. Če je prispevek zavezanca manjši od njemu pripadajočega dela posebne olajšave ali če zavezanec ne prispeva za preživljanje otroka, se razlika do njemu pripadajočega dela ali celotni del njemu pripadajoče posebne olajšave prizna staršu, kateremu je otrok zaupan.

109. člen (vzdrževani družinski člani)

(1) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje zakonec, ki ni zaposlen ter ne opravlja dejavnosti, nima lastnih sredstev za preživljanje ali so ta manjša od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 108. člena tega zakona in razvezani zakonec zavezanca, če mu je s sodbo oziroma dogovorom, sklenjenim po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, priznana pravica do preživnine, ki jo plačuje zavezanec. Za zakonca se šteje oseba, ki živi z zavezancem v zakonski zvezi. Za zakonca se šteje tudi zunajzakonski partner, ki živi z zavezancem najmanj eno leto v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

(2) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 18. leta starosti.

(3) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 26. leta starosti, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji in nima rednih dohodkov iz zaposlitve ali iz opravljanja dejavnosti. Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejši od 26 let, če se vpíše na študij do 26. leta starosti, in sicer največ za dobo šest let od dneva vpisa na dodiplomski študij in največ za dobo štiri leta od dneva vpisa na podiplomski študij.

(4) Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi za delo nezmožen otrok v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ne glede na starost.

(5) Izjemoma se šteje za vzdrževanega otroka tudi otrok, starejši od 18 let, ki se ne izobrazuje in je za delo sposoben, če je prijavljen pri službi za zaposlovanje in živi s starši oziroma posvojitelji v skupnem gospodinjstvu ter nima lastnih sredstev za preživljanje oziroma so ta manjša od višine posebne olajšave.

(6) Za otroka se šteje lasten otrok, posvojenec, pastorek oziroma otrok zunajzakonskega partnerja. Za otroka se šteje tudi vnuk, če ima zavezanec pravico do posebne olajšave za enega od njegovih staršev ali če vnuk nima staršev ali če zavezanec skrbi zanj na podlagi sodbe sodišča. Za otroka se šteje tudi sestra ali brat, če zavezanec skrbi zanj na podlagi sodbe sodišča.

(7) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se štejejo tudi starši oziroma posvojitelji zavezanca, če nimajo lastnih sredstev za preživljanje oziroma so ta manjša od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 108. člena tega zakona, in živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu ali so v institucionalnem varstvu v socialno varstvenem zavodu in zavezanec krije stroške teh storitev ter pod enakimi pogoji tudi starši oziroma posvojitelji zavezančevega zakonca, če zakonec ni zavezanec za dohodnino.

(8) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca, ki mu je osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost edini vir dohodka, se šteje

tudi član gospodinjstva, če sodeluje pri doseganju dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in če nima lastnih sredstev za preživljanje oziroma so ta manjša od posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 108. člena tega zakona, in pod pogojem, da njegov otrok, zakonec, starši ali posvojitelji zanj ne uveljavljajo posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana. V takem primeru se kot vzdrževani družinski član zavezanca šteje tudi otrok člana kmečkega gospodinjstva, ki se po tem odstavku šteje za vzdrževanega družinskega člana. Pri definiciji otroka se upoštevajo določbe drugega do šestega odstavka tega člena.

(9) Za vzdrževanega družinskega člana po tem členu se šteje oseba, ki izpolnjuje v prejšnjih določbah tega člena določene pogoje in ima prijavljeno bivališče v Sloveniji, je državljan Slovenije oziroma države članice EU ali je rezident države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka.

110. člen (olajšave za rezidente držav članic EU)

Fizična oseba, ki je rezident države članice EU in v Sloveniji dosega dohodke iz zaposlitve, dohodke iz opravljanja dejavnosti ali dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki so obdavčeni v Sloveniji, lahko uveljavlja olajšave, določene v 105. členu, v drugem odstavku 106. člena in v 108. členu tega zakona, če z dokazili dokaže, da znašajo prej navedeni dohodki, doseženi v Sloveniji, najmanj 90% njegovega celotnega obdavčljivega dohodka v davčnem letu.

111. člen (olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

(1) Letna davčna osnova zavezanca, ki je rezident, se lahko zmanjša za znesek premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jo je plačal zavezanec zase izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za zavarovanca, oziroma 5,844% pokojnine zavarovanca in ne več kot 549.400 tolarjev letno. Glede uskladitve premije in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 113. člen tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se lahko letna davčna osnova poklicnega športnika, ki je rezident in je vpisan v razvid poklicnih športnikov in nima sklenjenega delovnega razmerja, razen kot poklicni športnik, ter ne opravlja druge dejavnosti, zmanjša za znesek premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jo je plačal kot poklicni športnik zase izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 100% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za zavarovanca – športnika in ne več kot 50% letnih bruto dohodkov športnika.

(3) Če plačujeta premijo prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja delodajalec in delojemalec, se pri določitvi višine premije, za katero se priznava olajšava, upošteva skupni znesek vplačanih premij.

(4) Če v primeru iz tretjega odstavka tega člena skupni znesek vplačanih premij presega znesek iz prvega in drugega odstavka tega člena, lahko zavezanec uveljavlja olajšavo samo od tistega dela vplačane premije, ki je enaka razliki med zneskom iz prvega in

drugega odstavka tega člena in premijo, ki jo je zanj vplačal delodajalec.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi v primeru, ko je zavezanec istočasno vključen v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in v pokojninski načrt individualnega zavarovanja.

112. člen
(olajšave za različne namene)

- (1) Letna davčna osnova zavezanca, ki je rezident, se zmanjša za:
1. sredstva vložena v vrednostne papirje, katerih izdajatelj je Republika Slovenija in katerih vračilni rok je daljši od 12 mesecev;
 2. plačane zneske samoprispjevka, uvedenega v skladu s predpisi o samoprispjevku;
 3. znesek premije, ki jo je plačal zavezanec za prostovoljno dodatno zdravstveno zavarovanje pravnim osebam s sedežem v Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno zdravstveno zavarovanje ter za plačane zneske za nakup zdravil, zdravstvenih in ortopedskih pripomočkov;
 4. plačane prostovoljne denarne prispevke in vrednost daril v naravi za humanitarne, dobrodelne, kulturne, vzgojnoizobraževalne, znanstvene, športne, ekološke, in religiozne namene, kadar so izplačani osebam, ki so v skladu s posebnimi predpisi v Sloveniji organizirane za opravljanje tovrstnih dejavnosti ter so rezidenti Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo davek od dohodkov pravnih oseb, ter navedeni prispevki in darila, izplačana invalidskim organizacijam;
 5. plačane zneske za nakup ali gradnjo stanovanjske hiše ali stanovanja za rešitev stanovanjskega problema zavezanca, razen za plačane zneske obresti od posojil, pridobljenih za rešitev stanovanjskega problema zavezanca;
 6. plačane zneske za vzdrževanje stanovanja ali stanovanjske hiše ali za odpravo arhitekturnih in komunikacijskih ovir v teh objektih, v katerih zavezanec dejansko biva;
 7. plačane zneske za nakup likovnih del, leposlovnih knjig, nosilcev audio-video vsebin ter za plačane zneske za obnovo spomeniških lastnosti razglašene in v državni register vpisanega kulturnega spomenika;
 8. plačane šolnine in zneske za nakup učbenikov in strokovne literature v zvezi z izobraževanjem po javno priznanih izobraževalnih programih (tudi za vzdrževane otroke);
 9. plačane zneske za priklop na internet in nakup ustrezne terminalne opreme;
 10. plačane članarine političnim strankam in sindikatom.

(2) Zmanjšanje letne davčne osnove za namene, navedene v 1. in 3. do 10. točki prvega odstavka tega člena lahko znaša največ 2% letne davčne osnove zavezanca. Zmanjšanje letne davčne osnove po 1. točki prvega odstavka tega člena se prizna za vsak vrednostni papir samo enkrat.

(3) Letna davčna osnova zavezanca, ki je rezident, se zmanjša za plačane zneske obresti od posojil, pridobljenih za rešitev stanovanjskega problema zavezanca, vendar ne več kot za 2% letne davčne osnove zavezanca.

(4) Zmanjšanje letne davčne osnove po tem členu se zavezancu prizna pod pogojem, da so bila plačila dokazana z dokumenti, ki se glasijo na njegovo ime.

113. člen
(uskladitev olajšav)

(1) Zneski olajšav, določeni v 105. členu, prvem in drugem odstavku 106. člena, prvem odstavku 107. člena, 108. členu ter v prvem odstavku 111. člena tega zakona se enkrat letno uskladijo s koeficientom rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec

november tekočega leta v primerjavi z mesecem novembrom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije.

(2) Zneske iz prvega odstavka tega člena z odredbo določi minister, pristojen za finance, najkasneje v decembru tekočega leta za naslednje leto.

3. Odmera dohodnine

114. člen
(odmera dohodnine)

(1) Letna davčna osnova iz 102. člena tega zakona, zmanjšana za zneske olajšav iz 105. člena, prvega in drugega odstavka 106. člena, 107. člena, 108. člena, 111. člena in 112. člena tega zakona, je neto letna davčna osnova.

(2) Dohodnina se odmeri od neto letne davčne osnove po stopnjah iz 116. člena tega zakona.

115. člen
(olajšave in lestvica za zavezanca, ki je rezident
za del davčnega leta)

Pri odmeri dohodnine za leto, v katerem je fizična oseba postala ali prenehala biti rezident, se davčne olajšave ter lestvica iz 116. člena tega zakona upoštevajo sorazmerno obdobju, ki se šteje za obdobje, v katerem je fizična oseba bila rezident.

V. STOPNJE DOHODNINE

116. člen
(stopnje dohodnine)

(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

če znaša neto letna davčna osnova znaša dohodnina
v tolarjih v tolarjih
nad do

1,300.000	16%
1,300.000 2,540.000	208.000 + 33% nad 1,300.000
2,540.000 5,140.000	617.200 + 37% nad 2,540.000
5,140.000 10,330.000	1,579.200 + 41% nad 5,140.000
10,330.000	3,707.100 + 50% nad 10,330.000

(2) Zneski neto letnih davčnih osnov iz prvega odstavka tega člena se enkrat letno uskladijo s koeficientom rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec november tekočega leta v primerjavi z mesecem novembrom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije; temu ustrezno se zneski dohodnine izračunajo.

(3) Zneske iz drugega odstavka tega člena z odredbo določi minister, pristojen za finance, najkasneje v decembru tekočega leta za naslednje leto.

VI. OBVEZNOST PLAČEVANJA DOHODNINE

117. člen
(odmera in poračun dohodnine na letni ravni)

(1) Dohodnino na letni ravni za zavezanca odmeri davčni organ na podlagi napovedi, ki jo vloži zavezanec. Odmera in poračun

dohodnine se za posamezno davčno leto opravi po preteku leta, z odločbo davčnega organa, v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Od dohodnine, odmerjene zavezancu za posamezno davčno leto, se odšteje med letom plačana dohodnina od posameznega dohodka.

(3) Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(4) Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

118. člen (plačevanje akontacije dohodnine)

(1) Od dohodkov zavezanca, določenih s tem zakonom, se med letom plačuje akontacija dohodnine, če ni s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja davčni postopek drugače določeno.

(2) Akontacija dohodnine se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Akontacija dohodnine se zavezancu, rezidentu, odšteje od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto.

(4) Akontacija dohodnine se zavezancu, nerezidentu, šteje kot dokončen davek.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena, se zavezancu, rezidentu države članice EU, ki izpolnjuje pogoje iz 110. člena tega zakona, akontacija dohodnine odšteje od dohodnine, odmerjene od dohodkov, doseženih v Sloveniji, za posamezno davčno leto.

119. člen (izračun akontacije dohodnine)

(1) Izračun akontacije dohodnine se opravi z davčnim obračunom ali z odmero akontacije dohodnine.

(2) Izračun akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali na podlagi obračuna, ki ga opravi zavezanec sam. Izračun akontacije dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka.

(3) Plačnik davka je oseba, ki izplačuje dohodke, obdavčljive po tem zakonu, če ni z zakonom, ki ureja davčni postopek, drugače določeno.

(4) Izračun akontacije dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca ali na podlagi podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, če ni z zakonom drugače določeno.

120. člen (plačilo akontacije dohodnine)

(1) Plačilo akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna ali odmere akontacije dohodnine.

(2) Plačilo akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali na podlagi obračuna, ki ga opravi zavezanec sam. Plačilo akontacije dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka.

(3) Zavezanec za plačilo akontacije dohodnine na podlagi odločbe o

odmeri akontacije dohodnine je zavezanec sam.

(4) Način izračuna in plačila akontacije dohodnine od posameznih vrst dohodkov, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu, je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

VII. AKONTACIJE DOHODNINE – OSNOVE IN STOPNJE

121. člen (akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve se izračuna in plača od dohodka iz zaposlitve od davčne osnove iz 29. do 31. člena tega zakona.

(2) Od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: glavni delodajalec), in od pokojnine, ki se izplačuje za mesečno obdobje, se akontacija dohodnine izračuna tako, da se za posamični dohodek uporabi stopnje dohodnine in lestvica iz 116. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva 1/12 zneska splošne, osebne in posebne olajšave iz 105. člena, prvega in drugega odstavka 106. člena in iz 108. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od pokojnine, določene v drugem odstavku tega člena, se upošteva tudi osebna olajšava iz tretjega odstavka 106. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od nadomestil iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki jih prejema delovni invalidi po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, se upošteva tudi osebna olajšava iz četrtega odstavka 106. člena tega zakona.

(4) Če se dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnina, ki se nanašata na mesečno obdobje, izplača v več delih, se ob izplačilu zadnjega dela dohodka iz delovnega razmerja oziroma pokojnine ugotovi višina mesečnega dohodka iz delovnega razmerja oziroma pokojnine in izvrši izračun akontacije dohodnine ter poračun že plačane akontacije dohodnine od posameznih delov dohodka iz delovnega razmerja oziroma pokojnine.

(5) Če se dohodek iz zaposlitve, ki se vštevja v davčno osnovo, izplača za več mesecev skupaj, se akontacija dohodnine izračuna od celotnega izplačila navedenega dohodka, po povprečni stopnji dohodnine od enomesečnega dohodka. Za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine od enomesečnega dohodka, se prejeti dohodek, ki se nanaša na več mesecev, razdeli na toliko enakih delov, na kolikor mesecev se nanaša, vendar ne več kot na 12 mesecev.

(6) Če delodajalec ni glavni delodajalec zaposlenega, se akontacija dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja izračuna po stopnji 25% od davčne osnove iz prvega odstavka tega člena in brez upoštevanja olajšav po tretjem odstavku tega člena.

(7) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, se izračun akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki ga za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, opravi v skladu s šestim odstavkom tega člena. Pri izračunu akontacije dohodnine se upošteva osebna olajšava iz četrtega odstavka 106. člena tega zakona.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena, se lahko akontacija dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne

nižji od 16%. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(9) Akontacija dohodnine od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja se izračuna in plača od davčne osnove iz četrtega in petega odstavka 29. člena tega zakona po stopnji 25%.

(10) Ne glede na deveti odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka rezidenta za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi naloge pooblaščenice organizacije, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, če posamezen dohodek ne presega 74.000 tolarjev, izračuna in plača od davčne osnove iz četrtega odstavka 29. člena tega zakona po stopnji 12,5%.

122. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, se za davčno leto izračuna od davčne osnove, določene v poglavju III.2.1. tega zakona, vključno z zmanjšanjem in povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami, upošteva davčno olajšavo, določeno v drugem in tretjem odstavku 107. člena, in na podlagi stopenj dohodnine, določenih v 116. členu tega zakona.

(2) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, se za davčno leto določi v višini akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine, če ni z zakonom drugače določeno. Predhodna akontacija dohodnine se plačuje v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti in davčni odtegljaj iz 54. člena tega zakona se odštejeta od akontacije dohodnine iz prvega odstavka tega člena. Morebitna vračila in doplačila akontacije dohodnine se plačujejo v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, za zavezanca iz tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona izračuna in plača od davčne osnove iz tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona po stopnji 25%. Pri izračunu akontacije se lahko upošteva olajšava iz drugega in tretjega odstavka 107. člena tega zakona, če zavezanec oceni, da bo v davčnem letu izpolnil pogoje za olajšavo.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena, se za zavezanca iz četrtega odstavka tega člena akontacija dohodnine lahko izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 10%, če zavezanec plačuje obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja dejavnosti. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(6) Akontacija dohodnine od dohodka, doseženega s posameznim poslom, se izračuna in plača od davčne osnove iz 56. člena tega zakona, po stopnji 25%.

123. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka se izračuna in

plača po stopnji:

1. 10% od davčne osnove, če je skupni znesek katastrskega dohodka na posameznega zavezanca enak ali večji od 10% povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto,

2. 0% od davčne osnove, če je skupni znesek katastrskega dohodka na posameznega zavezanca manjši od 10% povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se od katastrskega dohodka nerezidenta akontacija dohodnine izračuna in plača po stopnji 16%.

(3) Od davčne osnove vsakega posameznega drugega dohodka iz drugega odstavka 58. člena tega zakona se akontacija dohodnine izračuna in plača po stopnji 16%.

124. člen

(akontacije dohodnine od dohodkov iz premoženja)

(1) Akontacija dohodnine od dohodkov iz oddajanja nepremičnin in premičnin v najem se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu s 67. členom tega zakona.

(2) Akontacija dohodnine od dohodkov iz prenosa premoženjske pravice se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu z 69. členom tega zakona.

(3) Akontacija dohodnine od obresti se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu z 72. in 74. do 77. členom tega zakona.

(4) Ne glede na določbo tretjega in osmega odstavka tega člena, se akontacija dohodnine ne izračunava in plačuje od obresti in dohodkov iz tretjega odstavka 102. člena tega zakona in sicer ne glede na višino obresti ali dohodka.

(5) Akontacija dohodnine od dividend se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu z 80. členom tega zakona.

(6) Ne glede na določbo petega odstavka tega člena, se v primeru dividend, katerih plačnik je osebna družba, kot akontacija dohodnine družbenikov rezidentov osebne družbe šteje tudi davek od dohodka osebne družbe, plačan v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, od deleža družbenika pri dobičku osebne družbe.

(7) Ne glede na določbe petega in šestega odstavka tega člena, se v primeru izplačila dividend tihim družbenikom kot akontacija dohodnine tihih družbenikov rezidentov šteje tudi davek od dohodka nosilca tihe družbe, plačan v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, oziroma po tem zakonu, od deleža tihega družbenika pri dobičku nosilca tihe družbe.

(8) Akontacija dohodnine od dohodka iz vzajemnih skladov se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu z 82. členom tega zakona.

(9) Akontacije dohodnine se ne izračunava in plačuje od obresti iz 73. člena tega zakona.

125. člen

(akontacije dohodnine od dobička iz kapitala)

Akontacija dohodnine od dobička iz kapitala se izračuna in plača po stopnji 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu z 90. členom tega zakona.

126. člen
(akontacija dohodnine od drugih dohodkov)

(1) Akontacija dohodnine od drugih dohodkov se izračuna in plača po stopnji 25% od davčne osnove iz drugega odstavka 99. člena in 101. člena tega zakona.

(2) Pri izračunu akontacije dohodnine od priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, ki jo za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva osebna olajšava iz petega odstavka 106. člena tega zakona.

VIII. ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČENJA DOHODKOV
REZIDENTA IZ VIROV IZVEN SLOVENIJE

127. člen
(odbitek dohodnine)

(1) Rezident lahko od dohodnine, odmerjene po tem zakonu, odšteje znesek ustreznega dela dohodnine (v nadaljnjem besedilu: odbitek), ki jo je plačal od dohodkov iz virov izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji dohodki), vključenih v njegovo osnovo za dohodnino.

(2) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo dohodki, ki se v skladu z določbami iz poglavja II.2. tega zakona ne morejo šteti za dohodek, ki ima svoj vir v Sloveniji.

128. člen
(omejitev odbitka dohodnine)

(1) Odbitek dohodnine od tujih dohodkov po prvem odstavku 127. člena tega zakona ne sme preseči nižjega od:

1. zneska dohodnine od tujih dohodkov, ki je bil dokončen in dejansko plačan, ali
2. zneska dohodnine, ki bi ga bilo treba plačati po tem zakonu od tujih dohodkov, če odbitek ne bi bil možen.

(2) Zneska iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena se računata po posameznih državah, v katerih imajo tuji dohodki svoj vir, in sicer za vsako državo posebej.

(3) Če ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka z drugo državo, se za dokončen tuji davek na dohodke iz te države šteje znesek tujega davka po stopnji, določeni v mednarodni pogodbi.

(4) Če je znesek iz 1. točke prvega odstavka tega člena višji od zneska iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se razlika ne more prenašati med državami ali uveljavljati kot odbitek v naslednjih ali preteklih davčnih obdobjih.

129. člen
(dokazila)

(1) Zavezanec, ki uveljavlja odbitek dohodnine po 127. členu tega zakona, je dolžan pristojnemu davčnemu organu predložiti ustrežna dokazila glede davčne obveznosti izven Slovenije, zlasti znesek dohodnine, plačane od tujih dohodkov, osnovo za plačilo dohodnine ter dokazilo, da je bil znesek dohodnine dokončen in dejansko plačan.

(2) Način predložitve dokazil in njihova ustreznost je določena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

130. člen
(sprememba odbitka)

Če se zaradi sprememb, zlasti vračil tujega davka, spremeni odbitek, mora zavezanec v obdobju, ko je do spremembe prišlo, povečati davčno osnovo in sicer za znesek, ki je enak razliki med priznanim odbikom in odbikom, ki bi bil možen, če bi se sprememba upoštevala.

131. člen
(nižji odbitek)

Če je znesek dohodnine, pred zmanjšanjem za odbitek po tem poglavju zakona, nižji od odbitkov po tem poglavju zakona, znesek odbitkov ne more preseči zneska dohodnine. Odbitki, ki presegajo znesek dohodnine, se ne morejo uveljavljati kot odbitki v prihodnjih ali preteklih davčnih letih.

132. člen
(polni odbitek)

Rezident lahko, ne glede na določbe 128. člena tega zakona, od dohodnine, odmerjene po tem zakonu od obresti od posojil, od obresti od dolžniških vrednostnih papirjev, od denarnih depozitov pri bankah in hranilnicah ter drugih podobnih finančnih terjatev do dolžnikov, ter od dohodkov iz vzajemnih skladov in dobičkov iz kapitala, ki se obravnavajo kot obresti, in so obdavčene v drugi državi članici EU, odšteje znesek ustreznega dela dohodnine, ki jo je plačal v tej državi. Kadar znesek plačane dohodnine v drugi državi članici presega dohodnino, odmerjeno po tem zakonu, se razlika rezidentu povrne.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

133. člen
(natančnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona lahko izda minister, pristojen za finance.

134. člen
(stopnje dohodnine in splošne olajšave za leto 2005)

(1) Ne glede na stopnje dohodnine, določene v prvem odstavku 116. člena tega zakona, so stopnje dohodnine za leto 2005:

če znaša neto letna davčna osnova znaša dohodnina v tolarjih v tolarjih nad do

1,300.000	16%	
1,300.000	2,540.000	208.000 + 33% nad 1,300.000
2,540.000	5,140.000	617.200 + 38% nad 2,540.000
5,140.000	10,330.000	1,605.200 + 42% nad 5,140.000
10,330.000	3,785.000	+ 50% nad 10,330.000

(2) Ne glede na znesek splošne olajšave, določene v 105. členu tega zakona, se za odmero dohodnine za leto 2005 prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 564.400 tolarjev.

135. člen
(pogoji za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Zavezanec pri ugotavljanju izpolnjevanja pogojev za ugotavljanje davčne osnove od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, z upoštevanjem normiranih odhodkov, za leto 2005 ne upošteva pogoja

iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena tega zakona.

(2) Zadnja zaporedna davčna leta iz 4. točke tretjega odstavka 35. člena se štejejo od 1. januarja 2005 dalje.

(3) Zavezanec zahteva upoštevanje normiranih odhodkov pri ugotavljanju davčne osnove v skladu s tretjim odstavkom 35. člena tega zakona za davčno leto 2005 v zadnjih dveh mesecih leta 2004.

136. člen
(olajšava za investiranje za leto 2005)

Ne glede na določbo prvega odstavka 47. člena tega zakona, lahko zavezanec za leto 2005 uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% investiranega zneska v opredmetena osnovna sredstva, razen v osebna motorna vozila, pohištvo in pisarniško opremo brez računalniške opreme, in v neopredmetena dolgoročna sredstva, če gre za investicije v opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva v Sloveniji.

137. člen
(uporaba določb Zakona o dohodnini v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe drugega in tretjega odstavka 47. člena in drugega odstavka 48. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94-popr., 7/95, 14/96 - odločba US in 44/96 - v nadaljnjem besedilu: ZDoh), se za davčne olajšave, uveljavljene po teh členih, uporabljajo do poteka rokov po teh členih.

(2) Določbe prvega in drugega odstavka 50. člena ZDoh se za zavezanca, ki je začel uveljavljati olajšavo po prvem odstavku 50. člena ZDoh, uporabljajo do poteka obdobja 12 mesecev iz drugega odstavka 50. člena ZDoh.

(3) Zavezancu, novemu zasebniku oziroma pravni osebi, ki pri prenehanju opravljanja dejavnosti zavezanca uveljavlja davčno obravnavo po četrtem odstavku 38. člena tega zakona, se olajšave, uveljavljene po 47., 48. in 50. členu ZDoh obravnavajo pod pogoji, kot bi veljali, če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo.

138. člen
(uporaba določb ZDoh v zvezi z oprostivami)

(1) Določbe drugega odstavka 25. člena ter 26., 29., 30., 31. in 34. člena ZDoh se za oprostitev, uveljavljene po teh členih, smiselno uporabljajo do poteka rokov po teh členih skladno z določbo 61. člena tega zakona.

(2) Za oprostitev iz 16. in 17. točke 61. člena tega zakona je mogoče po poteku roka iz prejšnjega odstavka uveljaviti podaljšanje dobe za oprostitev, vendar največ za dobo do izpolnitve skupnega obdobja oprostitev, kot je določeno s 16. in 17. točko 61. člena tega zakona.

139. člen
(uskladitev zneskov)

Prva uskladitev zneskov v skladu s 113. in 116. členom tega zakona se opravi za leto 2006.

140. člen
(uporaba 70. člena tega zakona)

(1) Ne glede na določbe 70. člena tega zakona, se obresti, razen obresti na posojila, dana fizičnim in pravnim osebam, obračunane do dneva uporabe tega zakona, ne obdavčujejo.

(2) Ne glede na določbe 70. člena tega zakona, se obdavčijo premije iz

Nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, ki jih varčevalcem v shemi zagotavlja država, od dneva začetka uporabe tega zakona dalje.

(3) Ne glede na določbe 70. člena tega zakona, se dohodek, dosežen na podlagi življenjskega zavarovanja, sklenjenega pred dnevom začetka uporabe tega zakona, ne obdavčuje.

141. člen
(obdavčitev obresti in določenega dohodka iz vzajemnih skladov v letih 2005 do 2008)

(1) Ne glede na določbe 72. do 77. člena in 82. člena tega zakona, se v davčno osnovo od obresti in dohodka iz 2.a točke drugega odstavka 81. člena tega zakona in dohodka iz 1. točke tretjega odstavka 81. člena tega zakona, razen od obresti in dohodkov iz tretjega odstavka 102. člena tega zakona, v letu 2005 vsteva 10%, v letu 2006 25%, v letu 2007 40% in v letu 2008 75% obresti oziroma dohodka.

(2) V letno davčno osnovo od obresti in dohodkov iz tretjega odstavka 102. člena tega zakona, se v letu 2005 vsteva 10%, v letu 2006 25%, v letu 2007 40% in v letu 2008 75% obresti oziroma dohodka, ki presegajo letni neobdavčen del v višini 300.000 tolarjev.

142. člen
(uporaba drugega odstavka 21. člena tega zakona)

Določba drugega odstavka 21. člena tega zakona se prične uporabljati z dnem, ko se prične uporabljati sistem samodejne izmenjave informacij med državami članicami EU, kot je določeno z zakonom, ki ureja davčni postopek za namene zagotavljanja učinkovite obdavčitve prihodkov od prihrankov v obliki obresti, plačanih v eni državi članici EU upravičenim lastnikom, ki so fizične osebe - rezidenti druge države članice EU, v skladu z zakonodajo slednje države članice.

143. člen
(uporaba 82. člena tega zakona)

(1) Ne glede na določbe drugega in tretjega odstavka 82. člena tega zakona, se šteje, da je bil investicijski kupon, ki je bil pridobljen pred 1. januarjem 2002, pridobljen po vrednosti na dan 1. januarja 2002.

(2) Ne glede na določbe tretjega odstavka 82. člena tega zakona, se v primeru, ko je imetnik investicijski kupon pridobil z zamenjavo delnic pooblaščenice investicijske družbe, ali delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v postopku obveznega preoblikovanja pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v vzajemni sklad, ali v postopku obvezne oddelitve dela sredstev pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad, in sicer v roku in po predpisih, ki urejajo to področje, šteje, da je bil investicijski kupon pridobljen po vrednosti, ki se določi na podlagi nabavne vrednosti delnic pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev, upoštevaje veljavno menjalno razmerje v času zamenjave delnic pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe za investicijske kupone vzajemnega sklada.

(3) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena, se v primeru, ko je bila delnica pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, pridobljena v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij, za nabavno vrednost delnic pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev šteje nominalna vrednost delnic.

(4) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena, se v primeru, ko

je bila delnica pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, pridobljena na sekundarnem trgu pred 1. januarjem 2002, za nabavno vrednost delnic pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev šteje primerljiva tržna cena delnic na dan 1. januarja 2002.

144. člen
(uporaba 86. člena tega zakona)

Ne glede na določbo 1. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona, se dobiček, dosežen z odsvojitvijo nepremičnine, pridobljene pred 1. januarjem 2002, ne obdavčuje.

145. člen
(uporaba 5. točke petega odstavka 79. člena
ter 93. člena tega zakona)

Ne glede na določbo 153. člena tega zakona, se v primerih zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot je določeno v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah, ki se izvrši pred potekom treh let od dneva, ko je bil vrednostni papir ali delež pridobljen, določbe 5. točke petega odstavka 79. člena ter 93. člena tega zakona začnejo uporabljati z dnem članstva Slovenije v EU.

146. člen
(predhodna akontacija za leto 2005)

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 122. člena tega zakona, se predhodna akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, za davčno leto 2005 za zavezance, ki se jim davek od dohodkov iz dejavnosti za davčno leto 2004 odmeri na podlagi davčne napovedi, določi v višini davka od dohodkov iz dejavnosti po odmerni odločbi davka od dohodkov iz dejavnosti predpreteklega leta.

(2) Če se predhodna akontacija za davčno leto 2005 za zavezance iz prvega odstavka tega člena ne more določiti v skladu s prvim odstavkom tega člena, jo določi davčni organ z odločbo glede na pričakovan poslovni izid.

147. člen
(obdavčitev plačil iz naslova ukrepov kmetijske politike
v letih 2005 do 2007)

Ne glede na določbo drugega odstavka 59. člena tega zakona, se v davčno osnovo od dohodkov iz plačil iz naslova ukrepov kmetijske politike iz drugega odstavka 58. člena tega zakona, razen plačil, pridobljenih v zvezi z dolgoročnimi vlaganji, v letu 2005 všteva 25%, v letu 2006 50% in v letu 2007 75% teh plačil.

147.a člen

(obdavčitev dohodkov, izplačanih na podlagi odločb
iz leta 2004)

Ne glede na določbo drugega odstavka 58. člena tega zakona se dohodnine ne plača od izplačil v letu 2005, ki se nanašajo na denarne pomoči zaradi naravnih nesreč ali na posamezne istovrstne ukrepe kmetijske politike, če so bile odločbe za tovrstna izplačila izdane v letu 2004, plačila pa nekaterim upravičencem izvedena v letu 2004, drugim pa v letu 2005.

148. člen

(davčna obravnava odpravnin zaradi odpovedi pogodbe
o zaposlitvi po Zakonu o delovnih razmerjih v letu 2004)

(1) Ne glede na določbo prve alineje prvega odstavka 16. člena in prve alineje 3. točke 19. člena ZDoh, se v letu 2004 v osnovo za davek od osebnih prejemkov ne všteva odpravnina zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je določena kot pravica iz delovnega razmerja in izplačana pod pogoji, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih, v višini odpravnine, ki jo je delodajalec dolžan izplačati na podlagi 109. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02), vendar največ do višine desetih povprečnih mesečnih plač zaposlenih v Sloveniji. Za odpravnino iz prejšnjega stavka se ne šteje odpravnina, izplačana delojemalcu, ki sklene novo pogodbo o zaposlitvi pri istem delodajalcu ali pri osebi, ki je z delodajalcem povezana oseba in odpravnina, izplačana delojemalcu, ki je z delodajalcem povezana oseba.

148.a člen

(davčna obravnava dohodkov iz delovnega razmerja javnih
uslužbencev in funkcionarjev, napotenih na delo v tujino v letu 2005)

Ne glede na določbi 30. in 31. člena tega zakona se v davčno osnovo od dohodka iz delovnega razmerja v letu 2005 javnemu uslužbencu in funkcionarju po zakonu, ki ureja razmerja plač v javnem sektorju, napotenemu na delo v tujino, vštevajo samo tisti dohodki oziroma deli dohodka iz delovnega razmerja, ki po vsebini in obsegu ustrezajo dohodkom iz delovnega razmerja, katera bi prejemal za enaka dela v Sloveniji.

(2) Ne glede na določbo 153. člena tega zakona, se določba prvega odstavka tega člena začne uporabljati z dnem začetka veljavnosti tega zakona.

149. člen

(dohodki iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti
in dohodki iz dopolnilne dejavnosti na kmetiji)

(1) Do ureditve statusa kmetije z vidika pravnoorganizacijske oblike, vendar najdlje do vključno leta 2007, se dohodki iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kadar se ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, dohodki iz druge kmetijske in gozdarske dejavnosti ter dohodki iz dopolnilne dejavnosti na kmetiji, vštevajo v davčno osnovo zavezanca v letu, na katerega se nanašajo, in se obdavčijo po povprečni stopnji dohodnine na člana gospodinjstva.

(2) Za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine na člana gospodinjstva se dohodki iz prvega odstavka tega člena, zmanjšani za obvezne prispevke za socialno varnost za člane gospodinjstva, razdelijo na toliko enakih delov, kolikor je članov gospodinjstva iz šestega odstavka 60. člena tega zakona, vključno z nosilcem dejavnosti, ki so vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmetje oziroma člani kmečkega gospodarstva, v skladu z zakonom, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

150. člen
(proračuni občin)

(1) Do uveljavitve zakona, ki bo na novo uredil financiranje občin, se pri izračunu lastnih prihodkov občin upoštevajo finančni učinki tega zakona tako, da se razlika med prihodki iz dohodnine, ki pripadajo občinam po tem zakonu, in prihodki iz dohodnine, ki pripadajo občinam po ZDoh, nadomesti skladno z zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna za posamezno proračunsko leto.

(2) Ugotovljena razlika se izplačuje tekoče mesečno v obliki akontacije.

(3) Metodologijo za izračun razlike sprejme ministrstvo, pristojno za finance, v treh mesecih od sprejema tega zakona.

151. člen
(prenehanje določb zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94-popr., 7/95, 14/96 - odločba US in 44/96), uporablja pa se do 31. decembra 2004 in za odmero dohodnine za leto 2004.

(2) Z dnem začetka uporabe tega zakona se prenehajo uporabljati naslednje določbe zakonov v delu, ki se nanaša na oprostitev plačila dohodnine:

1. drugi odstavek 16. člena Zakona o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 63/95, 8/96, 44/96, 68/96, 70/97, 39/98, 43/99, 19/2000, 28/2000, 1/01, 64/01 in 110/02),
2. 15. člen Zakona o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (Uradni list RS, št. 18/01, 111/01 in 67/02),
3. prvi odstavek 7. člena Zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91-I, 56/92 - odločba US, 13/93 - odločba US, 31/93, 24/95 - odločba US, 20/97 - odločba US, 23/97 - odločba US, 65/98, 76/98 - odločba US, 66/2000, 11/01 - odločba US in 54/02 - odločba US),
4. drugi odstavek 3. člena Zakona o povrnitvi škode osebam, okuženim z virusom HIV zaradi transfuzije krvi ali krvnih pripravkov (Uradni list RS, št. 36/97),
5. 49.a člen Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98, 66/98, 66/98 - popr., 93/01, 52/02 - ZDU-1, 56/02 - ZJU, 26/03 - ZPNOVS, 48/03 - odločba US in 79/03),
6. 45.a člen Zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji (Uradni list RS, št. 23/99, 56/02 - ZJU, 26/03 - ZPNOVS),
7. 26. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 51/02).

(3) Z dnem začetka uporabe tega zakona se prenehajo uporabljati 301., 359., 367., 368., 369. in 384. člen Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 20/04 - uradno prečiščeno besedilo) v delu, ki se nanaša na dohodnino. Navedene določbe se uporabljajo še za leto 2004.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, se z dnem uveljavitve tega zakona preneha uporabljati določba tretjega odstavka 301. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 20/04 - uradno prečiščeno besedilo).

(5) Z dnem začetka uporabe tega zakona se preneha uporabljati četrti odstavek 32. člena in drugi odstavek 40. člena Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 50/99, 106/99 ZPIZ-1, 31/2000 - ZP-L, 58/02 in 110/02-ZISDU-1).

152. člen
(prenehanje in uporaba podzakonskih aktov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati, uporabljajo pa se do 31. decembra 2004, podzakonski akti:

1. Uredba o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek (Uradni list RS, št. 72/93, 43/94, 62/94, 7/95, 5/98 in 50/01) v delu, ki se nanaša na dohodnino,
2. Uredba o določitvi kriterijev energetske učinkovitosti, manjše porabe pitne vode in manjšega obremenjevanja okolja za nekatere proizvode široke rabe (Uradni list RS, št. 8/96),
3. Uredba o načinu valorizacije vrednosti nepremičnin pri davku od dobička iz kapitala (Uradni list RS, št. 32/94),

4. Količnik za določitev osnove za davek od osebnih prejemkov od pokojnin (Uradni list RS, št. 69/94),
5. Pravilnik o določitvi odpravnin zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov za namene izvajanja zakona o dohodnini in zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 114/02), v delu, ki se nanaša na dohodnino,
6. Odredba o pogojih za oprostitev davka od osebnih prejemkov iz naslova medsebojne sosedske pomoči med kmečkimi gospodarstvi (Uradni list RS, št. 23/94),
7. Odredba o tem, kaj se šteje za vlaganje lastnih sredstev v gozdove, za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo (Uradni list RS, št. 6/96),
8. Odredba o ugotavljanju obsega škode in zmanjšane donosa na gozdnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 59/94 in 65/94-popr.),
9. Odredba o načinu valorizacije vrednosti vrednostnih papirjev in deležev v kapitalu pri davku od dobička iz kapitala (Uradni list RS, št. 77/96).

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se podzakonski akti iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za odmero dohodnine za leto 2004, razen podzakonskega akta iz 5. točke prvega odstavka tega člena v delu, ki se nanaša na odpravnine.

(3) Ne glede na prvi odstavek 151. člena tega zakona, se na podlagi ZDoh izda odredba o valorizaciji zneskov za odmero dohodnine za leto 2004.

153. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2005 dalje, razen določbe 145. člena tega zakona, ki se uporablja od 1. maja 2004 dalje in določbe 148. člena tega zakona, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona dalje.

Številka: 435-01/90-4/213
Ljubljana, dne 6. maja 2004
EPA 1088-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor

(ZDoh-1A), Št. 435-01/90-4/220
Ljubljana, dne 13. julija 2004.

(ZDoh-1B) Št. 435-01/90-4/231
Ljubljana, dne 16. decembra 2004.